

UŽMIRŠTAS AMATAS.

Praejusiame "Draugo" numeryje M-a beragindamas Amerikos lietuvius mokinties amatų, ar tai tyčiomis ar netyčiomis užmiršo priminti vieną visų svarbiausių amatų, kuris lietuviams darbininkams turėtų užvis labiau rūpėti, o vienok ligšioliai jį buvo kreipiama labai mažai domos. Tas amatas tai ūkininkystė.

Juk visiems gerai žinoma, kad lietuviai, išskyrus labai mažą nuosimti, atkeliavo iš šalies, kurioje žemdirbystė tai pirmoji pramonės šaka. Tiesa, yra keletas išėmimų, bet jų nedaug. Taigi partartina visiems, kam galima, mokyti tinkamų amatų, bet kaip gali užmiršti amatą, su kuriuo nuo mažų dienų, taip sakant, esi suaugęs? Beto, reikia neužmiršti, kad tai pelningas užsiėmimas. Ypač čia, Amerikoje, kame augant šalies pramonijai, dauginantis gyventojų skaičius, labai reikalingi ūkės produktai. Kitų tautų ateiviai žemdirbystės naudingumą senai jau patemijo. Nekalbant jau apie tokias tautas, kurios Europoj būdamos, kaip ir lietuviai gyveno iš žemdirbystės k. a. vokiečiai, holandai, žuvedai ir k., gana tik prisiminti žydus, kurie kaip žinomė kitose žemdirbystės šakose.

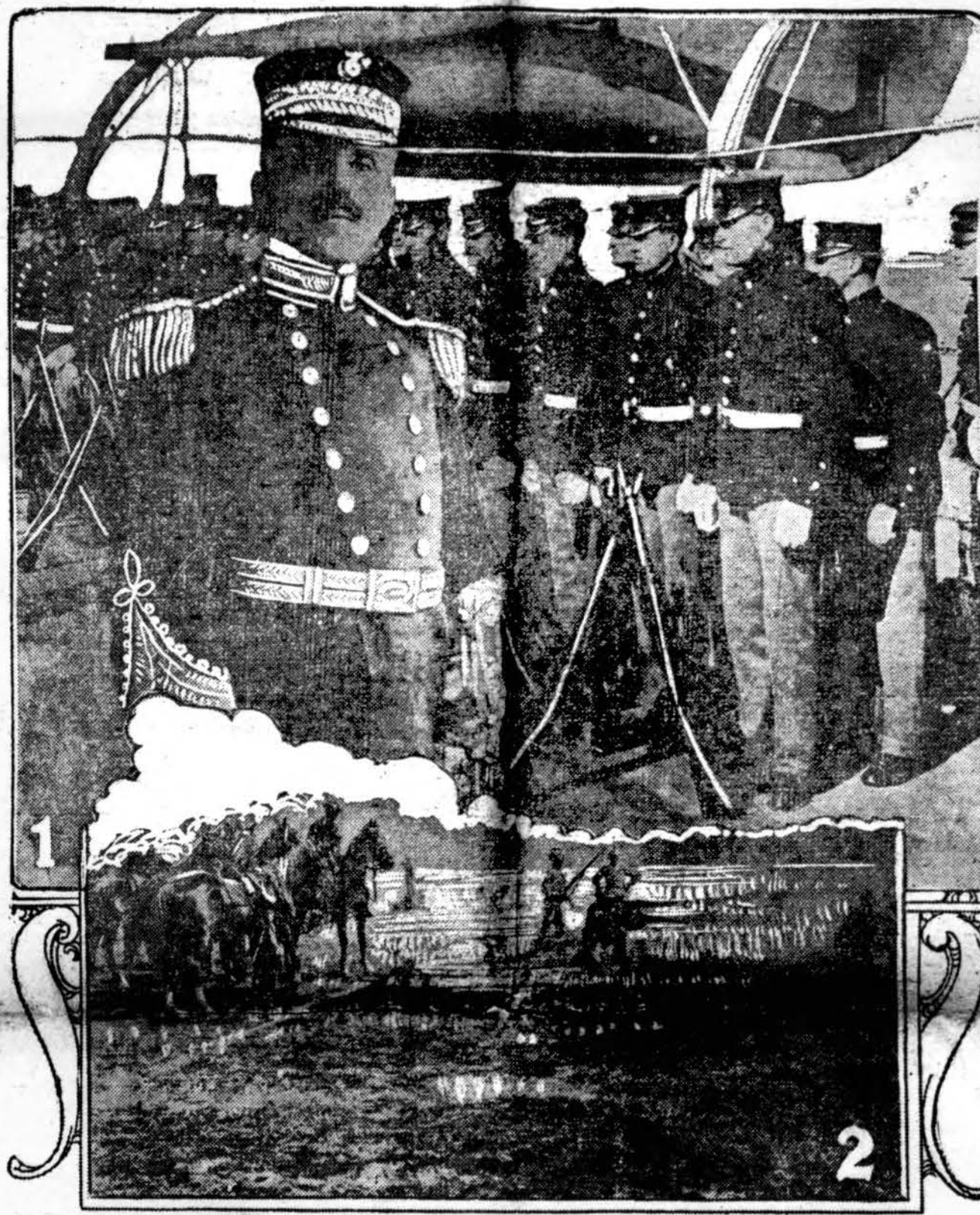
Kad lietuviai neina Amerikoje ūkininkauti mes matome keletą priežasčių. Jų svarbiausios bus šios: 1. Norėjimas greit pralobti. 2. Nežinojimas ir stoka informacijų, 3. Stoka pririimo, praktikos.

Daugelis lietuvų atkeliavo manydami kuogreičiausiai pinigų prisikaupti ir veikliausiai grįžti į Lietuvą. Nereikia, žinoma, tikėti jų norų peiki, jei tik jie išsididytų. Bet ar je pildomi tai jau čia kitas klansimas. Mes dažnai matome, kad toks ant greičiųjų atvažiavęs išbūna netikėtus dvejus, bet ir visą amželi. Sunkios miesto apylostose begyvenamas vargsta, bevargdamas iš tvirksta, pinigų kelienei susitaupyti neinstengia, taip ir lieka ant vietos iki mirties neužpuola. Būtų klaidinga sakyti kad visi būty tokiame padėjime. Ne, yra ir gerai pasitūrinčių, bet tai dažniausia biznierių, amatininkų ir kitų užsiėmima. Naujai atvažiavę, kad ir norėtų ant ūkės eiti, bet radę savo draugus dirbtuvėje bedirbant, apsigyvename mieste ir jie. Daugumas iš jų norėtų eiti kur prie ūkės darbo, bet kur vienas eisi. Naujai atvažiavęs nežino kur, o miesto gyventojai apie Amerikos ūkės

nedaugiau, kaip apie geležinį vilką. Beja, jie laikada randa skelbimų skyrtyje vieną kitą apskelbimą, tai ir viskas. Laikraščiai apie tai rašo labai mažai, draugai darbininkai, airiai, vokiečiai ir kiti nedaug ką apie tai gali pasakyti. Taip ir lieka žmogelis nežinėje. Kokiam agentui apsiselbus tuose pat laikraščiuose arba kitu kokiuo keliu jis lieka jo auka, nes dažnai tokie apskelbimai yra nekas kitas kaip tik sau pelno ieškojimas. Man žinomi keli lietuviai, kurie iš tikro norėjo pradėti šį tą daryti, kad insigyt ūkė. Pasitaikius progai, koks ten agentas prikalbėjo pirkti pigiai žemės — na ir nupirko. Užmokėjo kiek, nebrangiai, nes tik kelius dolerius už akėrį, bet kas pasirodė. Toji žemė buvo miškuose. Nuvažiavo ten žmogelis, vieną vasarą pagyveno, pavargo, ir viską palikęs vėl miestą sugrįžo. Ir dabar, anot jo, nei su piragu kviečiamas ten neit. O kiek tokių atsitikimų mes surasime. Ir vis tik dėl stokos susipažinimo su Amerikos ūkininkų gyvenimu, stoka informacijos. Nemaža kenkia stoka ir praktikos. Nesakau, kad lietuviai nieko nenusimanytų apie arklus ir t. t. Bet jiems stoka geresnio susipažinimo su ūkės mašinomis, padargais, gyvulių užlaikymu ir t. t. su visu, taip sakant, progresyviu ūkės vedimu.

Amerikoje ūkė vedama iš principo kitokiu būdu neg Lietuvoje. Ten ūkininkas viską teaugina tik sau. Parduoda tik tą kas nuo jo atlieka. Čia-gi visai kitaip — viskas auginama tik pardavimui ir labai išsiplatinusi specializacija. Mes randame gyvulių auginimo ūkes, pienininkavimo ūkes, paukščių auginimo, daržovių, vaisių ir t. t. ir t. t. Maištyt ūkių, kuriuose būty auginama visa kas pačiam ūkininkui reikalinga, randame tik pas nustumusius ūkininkus. Nes ištikro, ūkė tai maža dirbtuvė, kurioje išdirbama tas, ką ūkininkas nori. Maištytoje ūkėje išdirbama daug dalykų, bet nei vienas negali būti padarytas kaip reikia, privestas prie augščiausio tobulumo laipsnio, nes tokiam ūkininkui stoka specializacijos, prityrimo ir reikalingų įrankių. Tą Amerikos progresyvi ūkininkai senai patemijo ir nieko indomaus, jei jie viską taip sutaisė, kad su keliais tik darbininkais ir su mašinomis jie gali atlikti labai daug darbo.

Žinoma, Lietuvui nelengva tokią ūkė pradėti. Tai dauguma lietuvų darbininkų nuo ūkininkavimo ir atgrasina. Bet tokie turėtų atminti, kad kiekvienas dalykas išrodo negalimū eiti prie jo arčiau prieini. Kad pradėti ir vesti gerą, kokioje nors ūkininkavimo šakoje ūkė, reikia praktikos. Praktikos ingyti juk nėra taip sunku, kaip daugumas mano. Reikia tik mokėti prisitaikinti prie aplinkybių. Mokėjimas prisitaikinti prie aplinkybių ir pasitikėjimas savim daug reikiška kiekvieno žmogaus gyvenime. Kad išmokti ir ingyti praktikos, kaip gerai vesti specialę ūkė nėra reikalo net nei mokyklų lankyti. (Beje, jei aplinkybės leidžia, galima ir iš mokyklos daug pasinaudoti). Reikia mokintis praktikoje. Pavasariui išaušus, kada ant ūkės labiausiai darbininkas reikalingas, stok prie ūkininko už paprastą darbininką. Stodamas

1 COL. GEO. BARNETT and TYPE OF U.S. MARINES
2 FIRING PRACTICE BY U.S. TROOPS ON BORDER

Po nužudimui Bentono, Veragos ir kitų svetintaučių, Meksikos santikiai su kitomis šalimis atsidurė kritiškame padėjime. Daugumas mano, kad Jungtinės Valstijos vietoj laukti, kol šalis pati nusiramins, griebiesis ginklų. Tai gal atsitikti labai trumpu laiku. 1 pav. rodo pulk. G. Barnett su savo kareiviais. 2 pav. parodo Jungtinių Valstijų kareivius besimokinančius šaudyti. Kaip vieni, taip ir kiti kareiviai yra pasirengę stoti į karę su Meksika.

pasirink ūkė, kuri tau išrodo iš visų toje apyelinkėje geriausia. Nestok į tokią, kurios trobos sugriuvusios, ir viskas apleista, — nors ten ir daugiau mokėtų, bet nuo tokių nieko gero neišmoksi — pats ūkininkas arba apsilėdęs, arba nežino kaip ūkininkauti. Pistojes prie gero ūkininko, jei busi darbštas, jis nesigailės duoti gerų patarimų ir kaip ūkininkauti ir kur gauti geriau žemės pirkti ar nuomuoti. Nuo jo sužinosi daug dalykų apie kitų riuos pirma nei supratimo neturėjai. Po kiek laiko, pas jį teisingai patarnavęs, pradėjęs ūkininkauti, jei netoli nuo jo gyverai, visada turėsi sau gerą patarėją.

Baigiant dar norėčiau priminti, kad tie, kurie turi gerą amatą, iš kurio ir mieste gali gerokai pragyventi, lai sau sveiki ir gyvena. Bet tie, kurie, kito amato nemoka, o ypatingai tie, kurie turi sušizinosi daug dalykų apie kitų riuos pirma nei supratimo neturėjai. Po kiek laiko, pas jį teisingai patarnavęs, pradėjęs ūkininkauti, jei netoli nuo jo gyverai, visada turėsi sau gerą patarėją.

Pakaks šiuo kartu. Pr.

POLITIKA.

JUNGTINĖS VALSTIJOS.

Prezidentas Wilsonas jokiu būdu negali užbaigti Panamos kanalo reikalų. Pagal seniau perleistus įstatymus visiems Amerikos laivams buvo leista už kanalo vartojimą nieko nemokėti. Tam įstatymui pasipriešino Anglija. Ji pareikalavo, kad jokių išėmimų kanalo vartojime nebūtų. Ir kad tą savo reikalavimą paremti kuo nors tvirtesniu pagrindu suardyti visas sutartis, kokios randasi tarpe Jungtinių Valstijų ir Anglijos. Kaikurie Amerikos veikėjai, tokį Anglijos pasiūlymą manė ignoruoti, bet geresnieji šalies politikai pradėjo manyti čia tikrą šalies pavojų. Prie jų prisidėjo ir pulkininkas Goethals, vyriausias Panamos inžinierius, kuris vedė visą kasimo darbą. Praėjusią savaitę jis apreiškė, kad kanalas pirmus kelnerius metus negalės apsimokėti reikalingų išlaidų, jei nuo mokėsimo bus palikuoti Amerikos laivai ir bus imami tik nuo tų, kurie priguli svetimoms valstijoms. Jei Amerikos laivai nemokės už naudojimosi kanalu, tai kitų šalių laivai turės mokėti daug brangiau, neg, kad dabar yra manoma. Tą gerai permato ir Wilsonas. Jis stengiasi kiek galint veikti, kad tik senąjį įstatymą arba visai panaikinti, arba keliems metams atidėti. Bet tokioje šalyje, kaip Jungtinės Valstijos, prezidentas vienas nedaug ką gali padaryti. Įstatymų išleidimas priguli nuo parlamento. Kiek gir-

dėtis, senatas prezidento norui esąs prielankus. Tik dar nieko aiškesnio negalima matyti kongrese. Aną dieną prezidentas atsilankęs į kongreso susirinkimą, paaiškino apie reikalingumą bilijū perleisti, išsitarė jog jis nuo savęs prašytė prašys, kad tas bilijū būtų perleistas, nes tai esąs gyviausias reikalas, kurio negalima esą šalin atidėti, ir nuo kurio perleidimo šalis daug ko gali tikėtis, kad užlaikyti šalies ramybę.

Iš antros pusės įvairios laivų kompanijos taip pat nesnaudžia. Mat beveik visi pakranėiais plaukiojantys laivai priguli prie trasto. Trastus per savo agentelius varo didžiausią agitaciją, kad palaikyti senąjį įstatymą. Kongreso ir senato nariai dabar randasi ypatingame padėjime. Iš vienos pusės stovi šalies galva su teisiniais reikalavimais, o iš kitos — pinigings kompanijos, kurios nesigailės turto, kad tik atkreipti atstovų nuomonę savon pusėn. Bilijaus perėjimas arba atmetimas priguli nuo to, kurio balso jie klausys — šalies ar mamono.

Nors jau ir buvo "Drauge" šistas rašyta apie Bentono nužudymą, bet reikia dar priminti, kad reikalai dėl jo nužudymo tebėra dar neužbaigti. Kaip Europoj taip ir Amerikoje eina koks tai ypatingas dėl jo judėjimas. Sekretorius Bryanas pareikalavo, kad jo lavonas būtų sugrąžintas giminėms, kurie galėtų žmoniškai nors palaidoti. Gen. Villa ilgai apie tai nei šnekėti nenorėjo — nekrepė atydos nei į Anglijos nei į Jungtinių Valstijų reikalavimus.

mus. Jis teisinosi, kad Bentonas buvęs kriminalistu visa savo gyvenimą. Jis neva nusintęs lavoną savo privatiname vagone į Chihuahua ir ten palaidojęs su reikalingomis apeigomis. Ką manė apie tai Carranza, niekas nežinojo. Spaudos balsams pakilus, jo raštininkas atsiliepė, kad jis remias savo gen. Villą.

Neveizint į jo atsisakinėjimus, Bryano nuolat reikalaujamas, Villa sutiko leisti išrinkti komisijai apžiūrėti lavoną, bet komisijai besisirengiant ten važiuoti, tas pats leidimas buvo atimtas. Jį atėmė Carranza, kuris sako, jog viskas turėjo būti veikama ne su gen. Villa, bet su patim Carranza.

Negana to, aną dieną Huertos kareiviai nužudė Jungtinių Valstijų pavaldinį Vergarą, kuris gyveno netoli nuo Meksikos rubėžiaus. Huertos kareiviai pasigavo jo keletą arklų. Ant rytojaus, pamatę jį vaikščiojant pasisaukė, neva noria užmokėti už paimtusius arklus. Vos tik jis į jų pusę perėjo, jį suėmė ir pasodino į kalėjimą. Vergaros draugai pasiskundė Huertai. Jis sako atsiuntęs kad išleistų, bet kareiviai vietoj pildyti savo vado įsakymą jį nužudė.

Tokie dalykai, žinoma, neina ant gero. Jie tik paatrina santikiai Jungtinių Valstijų su Meksika. Kuo tie santikiai baigsis sunku pasakyti. Pirmiau Jungtinių Valstijų valdžia šio to tikėjosi iš Villos ir Carranzas, bet dabar pradeda kilti abejojimai. Nes kaip pastarieji atsitikimai rodo, kad vienas nuo kito nedaug kuo skiriasi.

PIETŲ AMERIKA.

Peru prezidentas Billinghurst, kuris buvo numestas nuo sosto, pasodintas į kalėjimą ir išvytas iš savo šalies, atvažiavo į Panamą. Jis sakosi, jog visi jo nepasiekimai buvę tik atėjų jo progresiškumui. Jis rūpinęsis pakelti šalies industriją, atidaryti kasyklas, statyti geležinkelius, investuoti visur švarumą ir t. t. Nuo sosto jį numetę tie, kurių tikslas tik pripildyti savo kišenius. Pirmasis vice prezidentas Roberto E. Leguia grįžė iš Anglijos ir savo šalį. Jis sakosi, kad nebuvo išvytas, bet tik išvažiavęs su šalies reikalais. Jis giriiasi, kad grįžtas tėvynėn paties kongreso kviečiamas užimti prezidento vietą. Antrasis vice-prezidentas, Miguel Echenique atsisakė nuo šalies valdymo. Jam žmonės visame užjaučia, taigi spėjama, kad pargrįžęs Leguia vargiai būsias prezidentu.

Ateina žinutės ir iš Ecuadoriaus. Ten taip pat pranešama apie revoliuciją. (Niekio kito iš Amerikos ir negirdėties, kaip tik apie revoliucijas). Valdžios kareiviai turi su jais susirėmimus Esmeraldo apyelinkyse. Daugelis maištininkų buvo suimti ir pasodinti kalėjiman. Jie išuždė sargės ir buvo beisbėgantys, bet valdžios kareiviai laiku apie tai sužinojo ir, žinoma, atgal sugrąžino. Neapsėjo ir čia be susirėmimo. Keturi kareiviai ir penki maištininkai užmušti.

Taip pat pranešama, kad Venezueloj visų partijų vadai, kurie ligšioliai negalėjo jokiuo būdu susitarti prieš prezidentą Gomezį, jau susitarė. Taigi nieko gero galime tikėtis ir toje Pietų Amerikos šalyje. Bruzdėjimas matosi visur. Senojo kabineto nariai, kurie jau kiek laiko, kaip iš šalies išvyti, turėjo savo susirinkimą ant Porto Rico salos. Ką jie ten

nutarė — niekas nežino. Prezidentas Gomez suėmė ir pasodino kalėjiman Venezuelos kareivių mokytoją, pulk. McGill, kuris buvo republikos Čili padonasis.

Iš tikro reikia pasakyti, kad pietų Amerika, tai neramus kraštas. Kad ne vienoj tai kitoje respublikoje, ten vis nesutikimai. Baisus godumas, vienas kitu nepasitikėjimas. Tokias šalis valdyti reikėtų ne prezidentu, bet kokio monarko, kuris tvirtai suimtu valdžios vadžias ir savo rankas.

ITALIJA.

Kada Italija pradėjo karę su Turkija už Tripolį, daugelis pažįstančių Italijos turtingumą, pranešavo, kad toji karė bus tik šalies apsunkinimu. Reikia žinoti, kad Italija nors ir tirštą apgyventa šalis, bet gyventojai neturtingi ir valdžia mato nemažai vargo, iki išrenka reikalingus mokėjimus. Vienok tas pranešavimas neįspildė, nes šalis nors ir suvargo, bet kare pasisekus ir mokėsniai nors ir dideli, vienok žmones juos noriai moka. Karės išlaidos buvo didesnės neg buvo manyta. Išlaidų daugumas ligšioliai buvo nežinomas. Parlamentui atsidarius vyriausybė pranešė ir buvusios karės išlaidas, kurios pasirodė buvusios nemažos. Visoj karai su Turkija išleista tikrai 513 dolerių. Arba 513 milijonų dolerių.

Teigiama, jog Italijos jūrių saloms ir Albanijai. Dvidešimt penki milijonai išleista visokiems užimtųjų šalių pagerinimams, k. a. uostai, geležinkeliai, telegrafai, telefonai ir visuomenės instaisgas. Toji karė, matomai, davė neviesai blogas Italijai pasekmes. Pamonė ir pirklyba, vietoj nupulti, gerokai pakilo. Bankose pinigų pasidaugino. Gal ir tikrai Afrikos užimtosios šalys bus Italijai naudingos. Vidus užimtosios šalies dar neapgyventas, bet pakraščiai tai jau visai priguli Italijai. Ligšioliai, vienok, Libijoj galėtų apsigyventi dar daug žmonių. Pirmiau buvo manoma, kad užimtoji šalis patrauks prie savęs visus tuos, kurie keliauja į Ameriką ar Afriką, bet pasirodė visai kitaip. Vyriausybė žada investuoti laistimo (irigacijos) sistemą, kuriai reikiška išleisti apie aštuonis milijonus dolerių kas metai. Tuo keliu manoma padaryti šalį taip derlingą, koki j buvo prieš daugelį metų, kada ji buvusi derlingesne net už Nyliaus klonius.

HAITI.

Revoliucijai prasidėjus buvo du revoliucijos vadai: senatorius Davilmar Theodore ir generolas Oreste Zamor, kuris išvertęs senąją valdžią buvo išrinktu salos prezidentu. Paėmęs valdžią ir savo rankas, pradėjo atakuoti Theodora, kurio kareiviai išviję iš svarbesniųjų miestų ir senatorių privertė pasitraukti į Quanaminthe. Jis nori visus pertikrinti, kad esąs tikras salos prezidentas ir visoms užrubežio valstijoms pranešė, kad visi užrubežiniai reikalai ir susinešimai, kokie tik randasi su Haiti sala, būty suimti jo vardu. Bet kaikurių yra manoma, kad greitai laiku, jis turėsias visai apleisti šalį.

Laikraščiai praneša, kad Zamor ir visos jo kabinetas tariasi šaukties į Jungtinių Valstijų valdžią, kad toji padėtų išrinkti reikalingus taksus. Kaikurios svetimų šalių valstijos, tarp jų ir Jungtinės Valstijos, Zamorą pripažino už šalies prezidentą. Ar Amerika apsimis taksus rinkti iš Haiti padonų, dar pakol kas nieko negirdėties.

Lekcija ir Evangelija

TREČIOJI GAVENIOS NEDĖLIA.

Lekcija. — Ef. V, 1—9 — Broliai: būkite mieliausi sūnūs, o vaikiškiekite meilėje, kaip ir Kristus numylėjo mus ir išdavė pats save už mus Dievui aukon ir užmušimam delei saldybės kvapo. O paleistuvystei ir kitokia neįstata arba godumas tegul nebus nei minėti tarp jūsų, kaip pri dera šventiems; arba biaurybė, neišmintinga kalba, arba apjuokimas, kuris prie reikalo neprieda, bet labiau dėkojimas. Nes tai žinokite, išmanydami, jog visokiis paleistuvys, arba pasileidėlis, arba godulingas, kas yra tarnavimas stabams, neturi tėvo-nijos Kristaus ir Dievo karaliavimo. Tegul niekas jūsų nesuvadžioja niekingais žodžiais, nes dėl tų daiktų ateina Dievo rūstybė ant tikėjimo sūnų. Todėl nenorėkite stoties anų draugais. Nes buvute kita kartą tamsybė, bet dabar šviesybė Viešpatyje. Vaikiškiekite, kaip šviesybės sūnūs, nes šviesybės vaisius yra visokioje gėrybėje ir tiesoje.

Evangelija. — Luk. XI, 14—28. — Anuomet išvarinėjo Jėzus vėlinių, o tas buvo nebylys ir stebėtojis minios. O nekurie iš anų sakė: per Beelzebubą, vėlinių vyriausįjį, išvaro vėlinius. O kiti, gundydami jį, reikalavo nuo jo ženklo iš dangaus. O jįsai, kad išvydo jų mintis, tarė jiems: Kiekviena karaliuja savyje nesutinkanti, bus išaiškinta ir namai ant namų sugrius. O jei ir šėtonas yra su savim nesutinkąs, kaip-gi stovės jo karaliuja? Nes sakote, jog aš per Beelzebubą išmetu vėlinius. O jei aš per Beelzebubą išmetu vėlinius, jūsų sūnūs per ką išmetą? Todėl anie bus jūsų teisėjais. Bet jei Dievo piršta išmetu vėlinius, ištiesu atėjo pas jus Dievo karaliuja. Kad stiprus viršūnėms sergėti savo namus, rašau: Jūs turite, ką turite. Bet jei stipresnis už jį atėjęs pergalės jį, atims visus jo šarvus, kuriuose viltį turėjo, ir jo naudą išdalys. Kas nėra su manim, prieš mane yra; o kas nerenka su manim, barsto. O kad neįstata dviasia iš žmogaus, vaikiškiekite po sausus vietus, ieškodama atilsio, o neradusi sako: sugrįžiu ir savo namus, iš kur išėjau. O atėjusi randa anuos žmones pirkti valgius kooperatyvijos draugijos krautu-vėje, kadangi čia gaunama švaresni, geresni valgiai, kaip pas tūlus pavienius krautuvainikus kitas įvysias, nedoresnes už save, o jėsius gyvena tenai. Ir stojasi paskučiausieji anų žmogaus daiktai piktesni už pir-muosius. Ir stojosi, kad taip kalbėjo, paklūsi balsą nekuri moteriškė iš minios, tarė jam: palaimintas žyvas, kurs tave nešiojo, ir krūtis, kurias žindai. O jįsai tarė: Bet labiau palaiminti, kurie klausio Dievo žodžio ir saugoja aną.

KATALIKIŠKOS ŽINIOS.

Dar vienas kardinalas mirė. Troppan, Austrijos Silizija, Kovo 4, čia mirė kardinalas Kopp, kunigaikštis ir Breslavo, Vokietijos vyskupas. Mirė turėdamas 76 m. Jis buvo žinomas kaip remėjas "Berlino tendencijos", tikrai katalikų darbininkų organizacijos. Yra namoma, kad jo mirtis išauks, greitą naujų kardinalų — narių išrinkimą. Jis buvo tik vienintelis Vokietijos kardinalas.

J. M. Prof. Karevičiaus konsakracijos į vyskupus laikas galutinai dar nepaskirtas, vienog apsimama, jog ji greitai įvyks. Magilevo arkivyskupijos kunigai ruošiasi kuo-nors iškilmingam pamėnėti tą taip brangią šventę dieną.

Sėtinų vyskupija. Kun. Brundžas perkeltas iš Ilguvos į Šuadą, kun. V. Kudirka — iš Šuadą į Zapyškį, kun. P. Radžius — į Ilguvą, kun. Roškova — iš Dombrova-Vielkų į Šuadą, kun. Dombratas į Dombrova-Vielkų, kun. Micevičius — į Šuadą.

Sėtinų seminarijos profesorius ir katedros vikaras — į Augustavą — visi vikarais.

"Saltinis".

Žemaičių vyskupija. Jonišio kam. kun. Micevičius paskirtas Tytuvėnų kleb. Kauno Karmelitų bažnyčios kam. kun. Janauskas perkeltas į Vabalninką kam. kun. Vabalninko kam. kun. Gerulis į Panevėžį kam., Panevėžio kam. kun. Samavičius perkeltas kam. prie naujai statomosios Panevėžyje bažnyčios, Plungės kam. kun. Pukys perkeltas Kaunan kam. prie Karmelitų bažnyčios, naujosios Žagarės kam. kunigas Amankevičius perkeltas Kaunan prie Šv. Trejybės, Kauno šv. Trejybės bažnyčios kam., kun. Benediktavičius paskirtas kuratu naujai statomosios bažnyčios Šiančiūose, kun. Urbelis į Naująją Žagarę kam.

"Saltinis".

Vilnius. "Aušra" rašo iš tikro šaltinio sužinojusi, kad J. E. vyskupas Edvardas Ropas neatsisakė nuo Vilniaus vyskupijos ir tokiu būdu dabartinis Vilniaus vyskupijos padėjimas gali daug metų nesimainyti.

Jubiliejaus auka. Vilniaus vyskupija Jubiliejaus bažnyčiai Rymė surinko 13 tūkstančių 830 rub. 25 kap.

"Saltinis".

Vilnius. Sulig konsistorijos žinių, Vilniaus vyskupijoje 1913 m. iš pravoslavijos perėjo katalikystėn 540 žmonių. Vyskupija apima Vilniaus ir Gardino gub.

"Saltinis".

Peterburgas. Dvasiosios Akademijos rektorium vėlyriusybė patvirtino Vloclavo seminarijos rektorių kun. D-rą Rodžievskį.

"Saltinis".

IŠ LIETUVIŲ GYVENIMO AMERIKOJE DRAUGIJOS.

LEWISTON, ME.

"D. L. K. Gedemino" draugystė, 16 dieną vasario surengė prakalbą. Kalbėtojas kalbėjo apie kooperatyvijos draugijos svarbą. Lewistone lietuvių kooperatyvika draugystė turi savo valgomų daiktų krautu-vę. Kalbėtojas ragino žmones pirkti valgius kooperatyvijos draugijos krautu-vėje, kadangi čia gaunama švaresni, geresni valgiai, kaip pas tūlus pavienius krautuvainikus kitas įvysias, nedoresnes už save, o jėsius gyvena tenai. Ir stojasi paskučiausieji anų žmogaus daiktai piktesni už pir-muosius. Ir stojosi, kad taip kalbėjo, paklūsi balsą nekuri moteriškė iš minios, tarė jam: palaimintas žyvas, kurs tave nešiojo, ir krūtis, kurias žindai. O jįsai tarė: Bet labiau palaiminti, kurie klausio Dievo žodžio ir saugoja aną.

Reikia pastebėti, kad minėtoji lietuvių krautu-vė puikiai gyvuoja. Nors tik 5-tas mėnuo, kaip užsidėjome, bet jau pelno turi apie \$700.00.

Subatėnas.

PITTSBURG, PA.

"Drago" num. 9., Connevello Kipėsa, pailiui išvardinėdamas, aprašo visas Pittsburgo lietuviškas draugijas. Ten-pat pažymėta skaičiuje "Lietuvių Dramatiškoji draugija". Iš vardo galima spėti, kad, tai svarbi draugija, kuri rūpinasi lietuviškos meno kėlimu, vienog pavydėtina jai dar tokio vardo, kadangi jini niekuo ypatingu nepasizymėjo, todėl, kad nariai pastarosios apimti tingingytės liga, nejudina pečių.

Vienas labai svarbus klausimas pittsburgiečių užmirštas tai lietuvių laivinimo klausimas. Trukšta mums draugijos, kuri rūpin-tusi pralavinti, kaip iš Lietuvos atkeliavusias merginas, taip ir čia gyvena, nes priešingai jos bus gimusės, kokios jos yra dabar. Reiktų ir joms pasirūpinti, nes tai tautos pamatas.

Got Margis.

IVAIRIOS ŽINIOS.

BRIDGEPORT, CONN.

"Drago" No 7, tilpo tiek neteisinga korespondencija, kad negalima apie ją nutylėti. Toks apsimėtimas, jog draugystė "Šv. Jurgio Karevio" laikė 20 metų sukaktuvės iškilme smulkėje ir "su angsta pagarbą komite-tas" užkvietė visus, o visus draugus. Taigi mes ant to viešai staili-pame. Mes užkvietėms visą

draugystę į smulkę apvaikišioti iškilme, bet mums sunku suprasti delko p. Jurginis išanksto paaiškino ir spėjo, kad atsidurs... mes statome 1000 dolerių lai pri-rodą p. Jurginis ar atsidurs.

Ponas šmeižikas, galima pasakyti, nėra kas kitas, kaip tik ci-cielikas arba popierinis katalikas, kad tokiais purvais galėjo drėb-ti; toliaus p. Jurginis šmeižia, būk Šv. Jurgio draugystės nariai palinkę prie girtuoklybės. Taigi mes atsakome, kad netiesa, kad joje žydi blaivybė, dargi, kad visose Amerikos draugijose žydė-tų tokia blaivybė, ištiesu, sakytu-me, kad girtuoklybė išaikištinė.

Trumpais žodžiais paaiškinti-me šitos draugijos duosnumą, ga-bumą ir tobulumą. 8 metai atgal ši draugija turėdama 100 draugų išdriso stoti prie milijoniško dar-bo — tverti lietuvišką parapiją ir pasistatyti bažnyčią Šv. Jurgio vardo. Nors svetimačiai tyčiojo-si, kad toks mažas būrelis kėsina-si prie tokio darbo, vienok draugai nepaisė ir žengė prie užmąnyto tikslo ir kiekvienas narys be jokio atsilikėjimo davė po 25 dolerius pamatams naujos bažnyčios, davė ir pašaliniai, bet mažai, mat nepri-gulinių tuo metu nedaug buvo.

Tuojaus nupirkta lotų bažnyčiai statyti, ir pasistengta suieškoti kunigas, kuris laikė pamaldas pastatytų salę kelis metus ligi įrengimui naujos bažnyčios. Taigi trūšas šitos draugystės didelis, nes šįdien bažnyčia ir jos nuosa-vybė yra 30.000 dolerių vertės.

Toliaus p. Jurginis prikiša mums, kad neduodame uždirbti "Dragui". Ant to atsakome, kad jokio ryšio neturime su kitais laikraščiais, kaip tik su "Drago", nes mes žinome, kad šis laikraštis duoda šviesą ir mes pagal savo išgalėjimo ar su šio laikraščio ir su tokiais reikalais tik prie jo tesi-kreipime ir toliaus kreipsimės. O galų gale turėtume didžiausią linksmybę, jei p. šmeižikas sugrįžtų ant kelio šviesos, tiesos ir ramybės.

Komitetas: Anupras Cimelis, Antanas V. Tarasevičia, Jonas P. Meškello.

Šv. Jurgio Draugystė jokiu būdu nėra apsimėiti, nei jos augštas komitetas, rodo tai pats pa-kvietimas tilpės No. 7 "Dr." juk gi nariai šios dr-jos buvo kvie-čiami po No. 418 S. Main, tai yra lietuviškas salūnas, gi užpaka-lyje — svetainė, kame toji iš-kilmė ir atsiduvo; nors, girdėjau, jog lietuviai turi savo parapijė salę, kurioje galima buvo ir priva-lėti tokie apvaikišiojimai turėti vietą. Bet šiečia ir-gi pasirodo, kaip žydi pas juos blaivybė: ne-norėta parapijėje sveitinateje kelti apvaikišiojimas, nes ten svaigaliu neturint leidimo neduo-dama.

Gi apie dr-jos prisirišimą prie "Drago" gali liudyti, kad ir tas atsitikimas, jog laike jos mi-tingo buvo paduotas ineimas pa-rašyti apie sukaktuves į "Kelei-vį".

Na, tiek to. Bet ką čia dr-stė giriasi savo milijoniškais darbais, tai nam nebūnant ant vietos sunku patvirtinti. Kaip plačiaus sužinosiu — pranešiu. Tiesa, kiek žinau, Šv. Jurgio dr-stė buvo pa-matu parapijos tvėrime, bet ar drutas pamatas — laikas parodys. Yra vietų, kuriose išsipildė šie žodžiai: pamatinė — tvėrime, pir-mutinė — ardyne.

Tuo užbaigiamė visus ginčus. Daugiau jokių protestų nei prieš nei už nebeprisiimsime. Red.

DORRISVILLE, ILL.

Visuose laikraščiuose, kokį tik nepaimk į rankas, tokiamė atrasi visokių margumynų iš mūsų kam-pelio. Bet "Drago" skiltyse tik 2 ar 3 korespondencijos užtikna per visus pereinčius 13 metus. Ro-dos, kad čia lyg nebūtų nei vieno lietuviu kataliko korespondento, kuris neparašytų jį tą laikraštį. Čia jū esama, tik nėra kas žin-gėdams pastebėti vietinių Lietu-vių tarpe.

Kaip kalbama pirmi lietuviai čia apsigyveno prieš 12-13 met., skaičius, matomai vis didėjo, nes šįdien drėšiai galima spėti, kad randasi apie 300-400 žmonių. Ta-rimė čia 2 draugijų ir viena kun-pė: "Draugystė Lietuvos slėg".

—pašalpinė, "S. L. A." 16 knu-pa, ir Šv. Juozapo Draugija. Kuo-či ir jaunė dar, bet narių turi arti 200. Tai galima spręsti, kad

ši draugija ilgainiu bene loš svar-bią rolę lietuvių tarpe.

Apšvietimas nelabai pakilęs. Žinoma, draugijos laikas nuo lai-ko surengia šokių tokius pasi-linksiminius bei prakalbą, o šiaip labai maža kimbantių prie apšvietimo, dauguma, ypač jau-nimas, mėgsta sukities apie bač-kutę ir jū susiejimuse daugiausia skamba nešvarios kalbos ir ne-dori pašalpinimai, bet netrukta ir apšvietimui jaunimo, kurie tikiems darbams nepritaria.

Darbai truputį susilpnėjo. Dir-bame 5 dienas savaitėje. Mainose No. 9 O'Gara Coal Co. kuriose dirbo 500 darbininkų, 6 dienas vi-siškai nedirbo, kame priežastis — nežinoma. Žmoneliai buvo nu-siminę, bet dabar vėl atitoko. Atvykusiam naujai darbo sunku gauti.

NEW PHILADELPHIA, PA.

22 vasario, vietinė giesmininkų draugija, vaidino Przybylskio ko-mediją "Pirmutinis balius". Bet kadangi ant rytojaus draug. Šv. Albino rengė balių su šokiais ir svaiginamais gėrimais, todėl ant surengto giesmininkų vakarėlio, kur linksmai ir užimančiai ga-lėjo praleisti laiką, mažai kas su-sirinko. Mat gaila buvo kvoterio, už kurį salūne duoda 6 "su'ran-kena", arba gėriau pasakius, taupė rytojaus diena. Tiesa, ant rytojaus atsibuvo minėtas balius, tik gaila, kad su verksmingu už-sibaigimu. Po priverstinam ba-liaus užbaigimo giesmininkas sa-lės sustabdė muziką) keletas šio miestelio ištverkėlių, nežiūrint į vėlybą laiką susimetė į salūną, kur kilo muštynės. Nors pas mus tokie atsitikimai nenauijiena, bet tos dienos muštynės skyriasi nuo kitų. Sumuštasis kovuoja su mir-čią lignonbutyje, o pora smarkuo-lių dejuoja Pottsville's kalėjime už geležinių grotų ir lauke užmo-kesnio už savo naktinį darbą.

Ugikai.

SO. BOSTON, MASS.

Artinasi pavasaris. Oras atšilo ir sniegas sutirpęs nyksta. Neseniai išsiskraustė iš Bostono raudonųjų laikraštis o su juo ir visas liadas socialistų paio. Te-ko girdėti, kad Bostono susitvė-rė moksleivių L. R. K., knu-pa, prie kurios prisirašė apie 16 na-rių.

Lai gyvuoja nauji kareiviai, laukia savo eilios stoti į darbininkų skaičių ir darbuoties savo tau-tos labui. Reikia pabarti tie tē-vai, kurie pradėdami mokinti sa-vo mažus kūdikius, nepasistengia jiems įkvėpti meilę prie savo tau-tos, bet pilnai atiduoda išauklėti ant svetimų rankų. Pavyzdin: leidžiami į anglų mokyklas tikisi, kad vaikai ten išmoks visko, bet reikia nusiminti girdint tokius mokintus kalbant, jau sunku su-prasti: ar angliskai ar lietuviš-kai nori kalbėti, o mūsų reikalai jiems visai nesuprantami. Zo-džiu sakant, iš tokio auklėjimo nepasidžiaus ne tik tėvynė — močiutė, bet ir patis tėvai liks svetimi savo vaikams.

Putinėlis.

WORCESTER, MASS.

Socialistai savo laikraščiuose, arba šiaip prie pastatikusios pro-gos myli pasiepti katalikus gir-tuokliais ir pabaldomis.

Jeigu jie myli kitiems nebu-vusius darbus prisiegti, tai ir mums negalima tylėti, reikia jiems pastebėti jų pačių darbe-lus, kuriais jie pat pasizymi.

Anądien du socialistai Kazys ir Jounkas užėjo į smulkę para-gausi rudžio. Jonukas buvo po-niškas, jis jau senai vaikišioja be darbo, pas jį jau ir pinigų nē-ra. Pamatęs pas Kazį kelis dolo-rius, melde paskolintų, bet atsisakius, Jonukas pasiryžo socialis-tišką būdą išgauti. Maloniai sau-žnekučiuodami įėjo į tamsią pa-vę. Tada Jonukas išsitraukė peil-luką ir pagazdino Kazį. Išsigan-dęs Kazys leidosi bėgti į šviesenę gatvę. Labai gražu, tartum, šuva katę nusivijo; tik matėsi, kaip vieno kišenėj "Keleivis" kyšojo, o kito "Šakė". Žinoma, tas jū žygis nesukėlė didelio traukimo, mat "svieto lygintojams" viskas dovanotina.

Matas.

SHAMOKIN, PA.

Siame mieste lietuvių gana daug, bet tamsumas ir blogi įre-šiai viešpatuoja tarpe. Shamokiniečiai, didžiausios Me-

gumas vargina čionykščius lietu-vius, tai girtuokliavimas. Geria vyrai ir moteris, geria jauni ir seni. Gailu tų jaunų žiedelių — mažų vaikų, kurių tėvai pas-keletė alkolyje. Girtuokliai tėvai, elgdamiesi labai netikusiai ir vaikučių neišauklės žmonėmis, nes jie turi progos matyti visas tėvų ypatybes, su kuriomis jie arti susigyvena.

Yra, ačiū Dievui, ir prasiliavusiu žmonių, ypač jaunimo. Ne-senai, tapo sudaryta dramatiš-ka draugija, jau ir veikalą "Po-nas ir Muzikai" pradėjo mokin-ties. Toks jaunų katalikų darbas nepatiko tūliems socialistams. Jie pastebėjo, kad katalikais-sis jaunimas pradeda darbuotis, negali nurimti, už tat užsipul-dinėja ant karštesnių organizato-rių. Jū šmeižimų vargu pabugs žmonės, kurie rūpinasi ateitimi.

M. Ruseckas.

MONTREAL, CANADA.

Jau seniau "Draguė" buvo ra-šyta, kad Montrealyje gyvuoja "Blaivybės" draugija, kuri susi-tvėrė pereinčią pavasarį. Neseniai turėjom susirinkimą, kad aptar-ti, ką turime pradėti pirmiausia iš eilės veikti. Įnešta sumanymas dėti po kiek pinigų salę nusamdy-ti susirinkimams laikyti, įsteigti knygyną, ir uždėti krautu-vę salūnynų ir nesvaiginamų gėry-mų, kame žmoneliai blaivininkai rastų patogią vietą užėti ir dorai praleistų laiką. Nevisi tečiaus tam sumanymui pritarė ir be-svarstant, pasirodė, kad krautu-vė be nuostolių vargu gyvuos, nes salė gana brangi, o iš mažos krautu-vės sunku laukti daug pelno. Galų gale nutarta uždėti duonos kepyklą, tam sumanymui visi pritarė ir sumetė pinigų, po kiek kas galėjo. Taigi darbas jau pradėtas. Tikima, kad mūsų žmo-ny savųjų reikalus atjaus ir palaikys, nes tai yra mūsų pa-čių gerovės labas.

Žmoneliai "Blaivybės" draugi-ja labai džiaugiasi, nes neviena pakreipia nuo blogo įratimo. Blaivybė greičiau prie žmonių prigytų jeigu būtų, kas pasekm-ingiau jiems aiškintų. Tankiai laik-raščiai garšina, kad randasi agi-tatorių pasirėngusių darbuoties blaivybės dirvoje. Turbūt tie agitatorių garšinimai užima tik vietą laikraštyje, nes jokio vei-kimo jie neparodo.

Blaivybės Myletojas.

SHAMOKIN, PA.

Vasario 22 d. buvo čia lietuvių vaikų vakaras. Vietiniai vaikai pašoko "Zilvyti" ir "Norij mie-goti", padėklemavo porą eilių ir bendrai su Mt. Carmel'o vaikais padainavo: "Kur banguoja Ne-munėlis", "Kada noriu verkiu", "Plaukė žaselė per Nemunėlį". Publika gausiai plojo rankomis.

Vakaro pagąžinimu buvo vie-nok antroji vakaro dalis, kur Mt. Carmelo šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-dijėlę "Imokslą", o mergaitės pianui akompanuojant atliko gimnastiką. Beto dar labai gra-ziai paskambinta pačių, mokinių ant pianino ir artistikiškai pasakyta balada: "Pati žmogždė". Ran-kų plojimo ir pagyrimo Mt. Car-mel'os šv. Kazimiero seserų mokyklos vaikai suvaidino kome-d

Kaunas. Nemuno keltas (plauatas), kuriuo rudenį ir pavasarį keliamasi Nemunu, esąs jau, kaip žmonių pasakojama, nuo Napoleono laikų. Napoleonas 1812 metais keldamasis per Nemuną į Kauną, liepęs jį pirmą sykį padaryti. Su juo šią žiemą atsitiko nelaimė — nuplankė bene į Prūsus. Paprastai žiemą jį saisi praleisdavo Kaune, prisiglaudęs prie „gojaus“. Prieš Nemuną užšalant, pakilus vandeniu, keltas atsistūrė pavandeniu apie Zapiškį ir ten užšalo. Dabar artinantis Nemuno paleidimui pradėta jį gelbėti, bet nesukluta. Nemuna ūmai paleido ir keltas žemyn nuvažiojo. Vienas žmogelis jį beplaukiantį į Prūsus buvo sugavęs. Iš kelių valdybos, panorėjusios keltą atsiumti, pareikalavo 15 r. Valdybai pasiūlyjus tik 5 r., žmogelis vėl paleido keltą ir tas nuplaukė ir nuplaukė sau pavandeniais.

Gal panašūs atsitikimai su keltais paragis kai-ką pagyvoti apie antrąjį geležinį tiltą per Nemuną.

„Viltis“.

Raseiniai. Kauno gub. Mūsų raseiniškiai turi negerą paprotį tuoj po vėninės eiti į smuklę, kur, gerai prisimaukę baltakės ir alužio, pradeda nepadorai pliauskėti, o nekarta ir apklau vienas kita. Skaitant laikraščius dažnai randi žinių apie įvairias lietuvių draugijas, jų susirinkimus, taisomus vakarus ir k. d. O mūsų raseiniškiai dar tebemiega saldžiuoju miegu, tik vienas Dievas težino, ką jie sapnuoja. Laikas jau būtų nubusti ir raseiniškiams.

„Viltis“.

Liškeva. Liškevos miestelio krašte gyvena trys amerikėnės-gyvanasės. Gandamos nuo savo vyrų iš Amerikos pusėtinai pinigų, pradėjo... na tiesiog pasakyti — kvailioti; negana, kad beilankingumas po žydėlių kamareles girtuokliauja, bet kas arčiausia: kviečiai ir savo namus pusiemenius ir kelia „šunų veselijas“. Didelis mums, kaimynams, papiktinimas ir naktimis neramybė. Vardų nesakau delto, kad ir taip visa parapija žino. Viena net yra blaivinė. Vai moterėlės, juk turite mažų vaikų — kas iš jų bus?

„Saltinis“.

Senieji Alksnėnai. Siemet 30 d. sausio grįžo namo Kazys Makauskas iš Suvalkų ir užsimanė dar Punksę sustoti. Mat, laikėsi jį sėdintis dūžių patarė: „Važiudamas pro karėniam, nebūk kiau! — sustok!“ Tai gi ir Makauskas sustojo... Bet jam bestovint, ir vieną-kitą „čerka“ betraukiant, nusibodo stovėti arkliais, kurie patraukė namų link. Nelaimė, arkliai pataikė į durpines, kuriose ir prigirė! Arkliai buvo verti 400 r. Štai „nebūk kiau! — pas karėniam sustok!“ Tai vis girtavimu vaisiai. Girtuokliai, pasigalėkite bent savo gyvulių!

„Saltinis“.

Kurtuvėnai. Mirė šimtmetis senelis, buvęs Sevastopolio kare, išstarnavęs kareivijoje 25 metus. — 6 sodžiai jau išėjo vienasėdžiais.

„Saltinis“.

Airiogala. 27 d. sausio valsciaus sueiga nutarė atidengti naują dviejų klesų mokyklą ir uždaryti abudu traktierius, o taipogi neleisti atidaryti naujų traktierių kad ir lietuviams.

„Saltinis“.

Strūnaičiai. Nieks pas mus neatsimena, kad kada laukai būtų pradėta arti sausio mėnesio, o šiemet 25 d. sausio arė kuogeriausiai. Pasižiūrėjus į išartą žemę, ji išrodė, kaip gegužės mėnesį.

„Saltinis“.

MARIJAMPOLĖ.

(Nuo mūsų korespondento). Dieną 15 vasario š. m. bute „Ziburio“ mergaitę progimnazijos, atsibuvo šeimyniškas vakarėlis. Vakaron susirinko visa žymesnė Marijampolės lietuvių inteligentija. Tarp jų kur-ne kur matėsi ir keli svetimtaučiai. Vakarelis surengtas sumaningai. Prisirengimas matėsi didelis ir atlikta visa gerai. Iš viso vakarė-

lio pastebima buvo progimnazijos didelės lavinimo įiegos. Tą paliudyti gali pati programa gražiausiai išpildyta.

Programa buvo toki: I — Dainos. II — Maži fanfaronai, komedijėlės. Asmens: Irutė — Strempickaitė, Kazys — V. Serbentaitė, Jurgis — J. Staigaitė, Stasys — J. Žiginskaitė, Petronė — J. Česaitė, Bimbailienė — S. Budinaukaitė. III — Deklamacijos: 1. Carica Balt. — vod. Balmonto — pas. B. Luidziūtė, Poeto noras — Maironio — K. Zakarauskaitė, 3. Der Paul — Reinecke, — L. Strempickaitė, 4. Le paterpas. O Matutė, 4. Kukuska — Krilovo, M. Kušlaidiūtė. IV — Magdė, vėlnio apšėta, komedijėlė. Asmens: Julija Mantvilaitė — U. Bridžiūtė, Magdė, — S. Juozelaitė, Barbė — G. Grinevičiūtė, Anastazija Bytautienė — M. Ambraziejūtė, Vytautas jos sūnus, etc. V. — Deklamacijos: 1. Joka i osina — Allegro, pas. Galdikaitė, Buvevičiūtė ir Zakarauskaitė, 2. Našlaitė — Bairionio, P. Miknevičiūtė, 3. Obied u Medvedia — Krilovo, pas. Dauksaitė, Gurevičiūtė ir Radzeikiūtė, 4. Mignon — Goethe, — M. Galdikaitė, VI — Dainos.

Kaip tai linksma buvo, kada matėsi ant scenos smulkios — skaisčios mergaitės, atliekant savo rolę; o jų veideliai linksni, judėjimai mandagus, jų žodžiai švelnus, visas apsiėjimas kultūringas, tarsi, žavėjo visus; — kiek tai nekalto ten juoko ir linksmo dely pljomo! Noroma — nenoroma turi pripažinti Lietuvai tikrai kilanti kultūroje ir jau ne savajonėse šviesą apsiereikėnčią mūsų visuomenėje. Ir apimti minčia visą Lietuvą nuo kelių metų nuveikta, kiek šviesos išskleista po visus pilkos mus žemelės kampelius, ir užsiganėdini, regint, kad darbas kultūros yra dirbamas.

Šiandien ir vėl žada mūsų lietuvių padaryti žingsnį pirmyn. Pasklido garsas, kad inteligentija žada sau įsteigti draugiją, kuri rūpintusi rengimu lietuviškoje kalboje gerų moksliškų knygų pasiskaitymui. Dar tik apčiuopiamis grablojama, kaip tą sunkų darbą įvykinti, bet jau visi jaučiame jo naudą, nevien naudą, bet ir būtiną reikala. Šiandien dvasiško peno dar vis ieškome svetimų tautų literatūroje, ir iš kitų kitaip apsielti negalima. Bet paklaustume savęs, ar visiems mūsų prieinamos tos svetimų tautų literatūros žolynų pražydusios puikios radastos, liktų atsakymas, kad tik iš dalies galime ten kvėpuoti. Ne kiekvienas mūsų po tuos žolynus gali skrajoti. Ne daug mūsų žino po kokias penkas ar šešias svetimtaučio kalbas, kad galėtų ir tuos dvasios darželius žengti. Štai, ir žada mūsų inteligentų burys pasirūpinti tas radastas iš svetimų žolynų iš dalies persodinti į mūsų darželį, žada puikiausius svetimų tautų mokslinės literatūros reikalus pasavinti mūsų kalbaj. Jei tas įvyks, bus tai vėl žymus žygis pirmyn. Smagu būtų, kad amerikiečiai lietuviai šitam savo tautiečių sumanymui pritartų ir padėtų įvykinti taip puikią idėją.

Bet ne viskas po platuji svetelį taip linksma ir malonu, ne viskas taip šviesiai spindi. Yra ir šešėliai, šešėliai kupini gaurios tamsybės. Kad suvarginta mūsų brangi Lietuva nuo senų — senovės, kas to nebežino? Bet manytum, jau vargai baigiasi, jau srovės nedonų nuo mus besišalina! Dėja, kasdien antplusta vis nauji, vis galingesni. Kaip pažvelgi į pakraščius mūsų etnographiškos Lietuvos, juos iš visur mums siaurina: nuo pietų mozarai, nuo šiaurės rusai, nuo vakarų vokiečiai. Po mūsų akių lietuvių ūkiai vieni po kitam pereina į svetimas rankas, nekaltant apie dvarus su mažomis šimtimis svetimųjų valdomus. Nemokame mes tą naikinančią srovę pašalinti. Ir smunka žemėlė mūsų motinos tėvynės iš mūsų rankų. Ir kas tam tikėtų, kad didelėje dalyje tame yra kalti toji laimės šalis, kaip ją mes vadiname, Amerika. Bet taip tikrai yra. Svarstantis pats tą suprantas.

Ir negana, kad pakraščius mums vis labyn skabo, bet mes taip pat viduje kuobaisiausiai skriaudžiami. Štai vienas nors apsakysiu vargę. Prieš kelias sa-

vaites audros ir vėjai mūsų apeliokės miškuose išvartė ir suklaužė daug medžių. Kaip žmonės kalba, toki medžiai pagal seno papročio ir įstatų turėtų eiti vietos valstiečių naudai su tam tikru pamokėjimu. Toks paprotys rašančiam teko regėti ir pietinėse Rusijos gubernėse, kur ukrainiečiai gyveno. Prieš šį paprotį pasiryžo eiti vietinis mūsų apskrities miškų užvalda, gyvenantis Marijampolėje. Sumanė pardaviant tais išvartas padalinti mišką į kvartalus, kad iškart didokai medžių parduotų. Toki kvartalai kainuotų penkiomis, septyniomis ir dešimtimis tūkstančių. Kuomet gi vienas ūkininkas neįstengia tiek apimti, o susijungimas burgu tarp mūsų žmonių dideliai sunkus, tad, suprantama, visus medžius pigia kaina apims žydai. To sau ir nori užvalda, nes su žydais, mat, gerai visuose reikaluose susikalbama!... Suprato tą valstiečiai ir keliuose valstiečiuose, kaip Jievaravo, Sunko etc, pasiryžo toki dalykų stovį pašalinti. Iš Jievaraviškių valstiečių apie 50 žmonių susirūšė išsiuntę prašymą aukštesnės miškų valdybos, meldžiam, kad ne kvartalais, bet mažomis dalimis būtų išpardavinėjamas miškas, ir kad žydai prie aukciono nebūtų prileisti. Ant vietos gi apeliokiniai šalė miškų gyvenantiems valstiečiams žada visokias kluitis daryti išvežimui medžių, jei miškus apipirkty žydai. Taip besitariant žmoniems, pirm pusantros savaitės atsibuvo Marijampolėje pirmas išvartų išpardavimas. Užvalda apgarsino pardavimą kvartalais. Žmonės, tam pasipriešinus, tapo išvartų iš aukciono. Pasiliko žydai apipirkti porą kvartalų pigiausia kaina. Žmonės susitarė susidėję pinigus mušti telegrama prie ministerio. Taip tai įtempti dar sūtkiai tarp žmonių, miškų užvaldos ir žydų. Po kelių savaitių žada būti antras išpardavimas miško. Pamatyjęs, kaip dalykai eis toliau. Tuom laik galima būtų pažymėti apvertintą stovį mūsų žmonių ir mūsų miškų. Miškai žydų perkami gabenama užsienis, žmonės gi ir už didelius pinigus negauna medžių savo traukiamas pasita-

tyti... Ar maža tai vargo!... O, šit-kas, ar vėl ne vargas! Apie naujus metus laikkanėsias atnešė No. 52 p. m. „Drautiko“ kitą, ir čia ant pirmo laido dideliais žydas! Cenzūros darbas. Toks labai juodbruvus, artšiau kaip Beilis, kad priešpaskutinėje ir paskutinėje skiltyse vieną straipsnį iš politikos srities taip užgėlė, kad nei vieno žodžio nebeįrašyti, kaip kad būtų suminta visa į kabės tarp žodžių „pasibaigė niekias“ (priešpaskutinio stulpelio) ir „Amerikieji pragarsėjusi“ (paskutinio)... Net piktumas ima ir ant žydų ir ant kito svietol!...

Kunvidas.

Lietuviai Kitur.

LONDONAS.

Porą savaitių atgal, Londonan buvo atsilankęs iš Paryžiaus p. J. Gabrys.

15 d. vasario buvo laikytas viešas lietuvių klubo susirinkimas. Susirinko dideis skaičius svečių. Pas J. Gabrys, Londono lietuviams kalbėjo apie įvairius nuotikius iš lietuvių gyvenimo. Klausytojams labai patiko, nes p. J. Gabrys yra iškalbus. Pasiviešėjęs pas mūsų kleboną kelias dienas p. J. Gabrys išvažiojo Paryžių.

Pabaigoj vasario mėnesio oras lyg atšilo, ir kaip kurie medeliai jau ima sprokti išrodo ant pavasario. Siuvėjų, ir kiti įvairūs darbai truputį lyg pradeda taisyti.

Praėjusią savaitę Anglijos valdžia išvartė vieną rusų pavaldinį Rusijon. Išvartė jį už vagystę ir kitus nedorus darbelius. Išvartas, rodos, buvo lietuvis, ir vadinosi Stasis Valunčevskis.

Kalnaveris.

Judomiejai paveikslai jau išplatino po visą vietą. Kynai ir tie jau turi daug instaugų kuriose judomiejai paveikslai rodomi.

Bveik milijonas moterų Jungtinėse valstijose valdo ūkes arba dirba ūkės darbus.

CHICAGOJE.

Praeitoje nedėlioje Visų Šventų parapijoje, Roseland, Ill. buvo nepaprasta iškilmė: o tai neseniai pasitverusi kuopa „Lietuvos Vyčių“ apvaikščiojo savo Globėjo Šv. Kazimiero dieną. Bažnyčia tą dieną buvo tinkamai papuošta, ypač stovyla Šv. Kazimiero — apstatyta gelėmis ir daugybė žvakių. Tuoj po sumos prasidėjo procesionas, kurioje dalyvavo mokyklos vaikai, mergaitės, choras ir „Lietuvos Vyčiai“. Pasijudinus procesijai, pirmiau ejo vaikai su kryžiumi ir keturiomis lilternomis; paskui juos — choras, giedodamas Garbė ir Šlovė; paskui choras aštuonios mergaitės, baltai apsidiariusios su vėluais ant galvų, barstė geles; toliau L. Vyčiai nešė baldakimą, po kuriuo kun. klebonas F. B. Serafinas ejo su Šv. Sakramentu ir ant galo L. Vyčiai nešė altorėlį Šv. Onos. Tokioje tai tvarkoje, apėjo kartą, sustojo prie didžiojo altoriaus ir tenai choras atgiedojo Šv. Kazimiero litanią, Te Deum Laudamus ir giesmę į Šv. Kazimierą tam tikslui p. A. Pocius sukomponuota. Ta bažnytinė apeiga, kuri patraukė daug žmonių, procesija ir tinkamos giesmės, darė labai malonų įspūdį į susirinkusius, taip kad nekuriems net ašaros akys pasirodė.

Vakare buvo parengtos prakalbos, krutameji paveikslai ir tinkami giedojimai. Žmonių prisirinko pilna parapijos svetainė, kad net vietų pritruko. Pirmas kalbėjo Dr. A. Rutkauskas, žymus mūsų veikėjas — karštas patriotas. Jis aiškioje kalboje nupiešė nadingumą ir siekį „Lietuvos Vyčių“ draugijos. Ragino, ydant mūsų jaenimas daugiau eiti prie tautiško susipratimo; spieštusi ir nadingas draugijas, o ypač į „Lietuvos Vyčių“ Draugiją, kuri yra paremta ant krikščioniškai-tautiškių pamatų ir kame yra auklėjama meilė prie Tėvynės ir tikybės.

Krutameji paveikslai perstatė išganytojas kančią, apie kurią aiškino kun. F. B. Serafinas. Antras kalbėjo kun. A. Ežerskis iš Cicerio. Jis gražiai apipašakojo gyvenimą Šv. Kazimiero. Ant galo Visų Šventų choras sudainavo Bažnytinį maršą „Sužadink jausmus“ ir „Lietuva Tėvynė Mūsų“. Žmonės užsilaukė pavyzdingai. Išsikišrusios publikai, jaunimas dar žaidė įvairius žaislus. dalyvaujant kun. F. B. Serafinui, kun. A. Ežerskiui ir Dr. A. Rutkauskui. Publika matyties buvo pilnai patenkinta iš to vakaro. Lai gyvuoją ir sparciai auga „Lietuvos Vyčių“ draugija. Lauksimė daugiau panašių apvaikščiojimų ir vakarų.

Dainius.

Kovo 6 d. Šv. Kryžiaus par. atsibuvo iškilmingos laidotuvės p-lės Zuzanos Beržinskaitės, kuri, netikėtai buvo užmušta ant geležinkelio. Palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Zuzana gyveno pas savo seserį 143 W. 45 Pl. turėjo 24 m. amžiaus tik septyni mėnesiai kai iš Lietuvos. Utarninko rytą ji nuėjo su seseria pasirinktu nuo geležinkelio anglių. Joms berenkan pastumtas vienas vagonas bėgo toms pačioms rėlėmis ant kurių dvi seseris rinko anglis. Viresnioji suspėjo pabėgti, o Zuzana taip ir liko ant vietos sudaužyta. Tuojau ir mirė.

Atsargiau reikia vaikščioti apie geležinkelį.

Alfa.

Vaikų vakaras.

Vasario 22 dieną „Aušros Vartų“ bažnytinėje svetainėje, atsibuvo vakaras parengtas vietinių Šv. Kaz. Vienuolyno seserų mokytojų rūpesniu. Pirmiausia motinai iškilmingai padainavo tautišką himną. Toliau gerai padeklavom eilučių, ypač O. Vilkiutė skardžiu balseliu kalė kiekvieną poeto žodį klausytojui į širdį. Vaidintojai iš Roslando vaidino dviveiksmę komediją „Nepasisekė Marytei“. Aplenkiant tūlas nežymes Jonuko ir žydo klaidas, atliktą gana gerai. Po vaidinimo vėl būrys vaikų ir mergaitių akompanuojant pianu, maržuodami užėina ant scenos ir uždainuoja „Lietuva brangi!“. Skardūs balseliai, plaukiantieji iš mažų nekaltų krutinių, darė ma-

lonų įspūdį klausytojams. Ant smuiko pagriežė dar jaunas vaikutis J. Jvanauskas. Gera būtų, kad šis gabus mokinys neduotų savo gabumams pelyti, o vystytų talentą. Ant galo vietinis klebonas, padėjojo atsilankiusiems ir gerb. mokytojoms, kad stropiai darbuojasi švietimo dirvoje. Nes, aičiū joms, vaikai liuosai vertoja gryną lietuvišką tarmę. Patys mažieli išmokinti deklamuoti, dainuoti, dargi paskambina, liudija, kiek truso aukoja seseris. Papeikta tie tėvai, kurie leidžia vaikus į valdžios mokyklas, nes ten vaikučiai išmoka tas vien tik svetimos kalbos. Savąją pamiršta arba sudarko. kuo gali džiaugties vietiniai Amerikonai, bet ne lietuvių tauta.

C-S.

Ant 17 pl. būtų ištikusi didelė nelaimė jei nebūtų laike pajutę. Tūli lietuviai šeiminkiniai eidami gultį paliko neužginkintą žvakę, jiems užmigus nuvirto ir lopšėli, kuriame gulėjo kūdikis, drapanos buvo jau užsidegusios, bet laimė pajuto ir išvengė didelios nelaimės. Reikėtų būti su ugnia atsargesniais.

L. Štir.

Kovo 15 d. Tautiška Myletojų Lietuvos brolių ir seserų draugija Kensingtone rengia prakalbą. prakalbose kviečiame geresnį Chicago kalbėtoją: Jų tikslas paaikškinti reikalą remti Kairiukščio sumanymą. Įžančia bus višiams dykai.

Ant 44 ir Paulina gatvės, 5 d. darbo Antanui Baniui beinant iš kovo apniko į šeši plešikai. Revolverį inrėmė į krutinę pareikalavo pinigų. Iškratė kišenių, išėmė du dolerius ir gerokai apmušė patį pabėgo. Pradeda rastiš plešikų ir toje apilinkyje.

„V. Kudirkos“ vakaras.

Nedėlioje, 8 d. kovo, Apveizdos Dievo bažnytinėje svetainėje, Vinceo Kudirkos Teatrališkas klubas, surengė vakarą. Vaidino „Mariją Magdaliet“.

Žmonių susirinko tiek daug, kad pristigo sėdynių, tai šalimis stovėjo. Veikiančios ypatos savo roles atliko vidutiniskai; tūli artistai matyt suprato savo roles, pasidarbo ir atliko atsakančiai, buvo ir silpnų aktorių. Patėmytina, kad ypatybės, kurios kenkė, tai tylus žodžių ištarimas.

Tvarka buvo peiktina. Visame tame kaltė komiteto, kam jis suleido tiek daug vaikų, kurie užlindę priešakin publikos, dykavo, stumdėsi, ir kludė ramiai tēmyti į bėgi. Nesuprantama, kodėl ty mažulių nebuvo kam sudrausti, beto ar ne prie durų būtų vaikams vieta. Publika ir tarpais sutardavo su vaikais. Visdelto lieka tarti klubui aičiū už trūsą ir linkima ateityje visas silpnības pašalinti.

Klubietis.

NAUJIENOS.

Rakandų muzėjus.

Londonas. Greitu laiku bus atidarytas rakandų muzėjus. Muzėjus namai pastatyti pačiame rakandų išdirbimo centre, rytinė miesto dalyje. Naujas muzėjus esąs tik bandimas. jei jis nuseiks, tai tada bus rengiami ir kiti panašūs praktikoj pritaikiami muzėjai.

Nepatinka nauji takai.

Londonas. Pagal Jungtinių valstijų naujusius įstatymus, užrubežiuose, gyvenantieji amerikiečiai turi mokėti mokesnius nuo inėgu. taip-pat kaip ir tie, kurie gyvena Jungtinėse valstijose. Tai nepatinka Londono milijonieriams, kurie nors ir gyvena ne Amerikoje, bet sakosi esą amerikiečiais. Daugumas žada atsakyti visai nuo Amerikos. Du jau atsakė ir prisirašė prie Anglijos. Kiti išsiuntė protestą Jungtinėms valstijoms.

Mirė medinio popieriaus išradėjas.

New York. Čia mirė Augustus Stanwood, kuris prieš penkis dešimt metų, bežiūrėdamas į širdį, kurios dirbo iš medžio sauslės, išrado būdą kaip padaryti iš medžio popierą. Jis ir buvo pirmasis, kuris pradėjo vartoti medį popierui dirbti. Pirmiau popieris būdavo dirbamas tik iš skudurų.

Gorki labai serga.

Peterburgas. Garsus rusų rašytojas Maixim Gorki, kuris neseniai sugrįžo iš Italijos, sako, esąs aukščiausiam džiūvas laipanyje. Doktoras, kuris jį prižiūrėjo Kaprijoj, patarė jam važiuoti Rusijon. Maskvon atvažiuos sveikata netik ką nėjo geryn, bet blogyn.

60000 gyvena po žeme.

Neapolis, Italijoje. Neapolis tai garsus savo gražumu miestas. Bet pastaruoju laiku pasirodė, kad nei vienam Europos didžiųjų miestų nėra tiek daug benamių, kaip šitame mieste. Spėjama, kad apie 100.000 žmonių neturi sau vietos apsigyventi. Daugumas gyvena sklepuose, arba kituose apleistuose vietose apie šešesdešimt žmonių požeminėse trobose, kurios atjaučiama stoka ir oro ir šviesos. Geresniųjų namų nuomoti vargingieji gyventojai neįstengia — nuomos kila kas mėsi augšyn, aigi priversti eiti ten kur pigiau. Nevisur, kur pasakojama, kad gražu ir puiku, ištikrųjų taip yra.

Brangus pabučiavimas.

Rymas. Dr. J. F. Harle, eidamas gatve pasitiko tūla nepažįtamą, kuris daktarą apsikabinęs pabučiavo į veidą ir neva pamatęs savo apsirikimą pradėjo atsiprašinėti ir praėjo šalin. Jam paėjus, daktaras pasijuto neturį 150 dolerių. Mat vagis bebūdiuodamas ištraukė. Brangus bučkis.

Darbininkai atidaro lignonbutį

San Francisco. Šitas miestas yra tai pirmas Jungtinių Valstijų, didelis miestas, kuris turės unijos darbininkų lignonbutį. Unija samdo tinkamus lignonbutinius namus už kuriuos reikės užmokėti iš viso nuomos 105.000 dol. Lignonbutin bus priimami ir kiti lignonai, bet ypatinga doma bus krepiama į unijos darbininkus.

Turtingos ubagos.

San Francisco. 70 metų W. Kahler, per dvidešimt metų vaikščiojo ubagaudamas, be namų, prastai maitindamas. Ananktį jis atsigulė ant šalgytavių; policmonas radęs jį ten begulint nuvarė į policijos nuovadą, kame išieškojus jo kišenių ir kuprą, kurią visi skaitė už neturalę, o kuri buvo tik geležies skrynūtė pinigais prikimšta. — Atrasta 23,000 dolerių.

Apskusta geležinkelio kompanija.

Washington. D. C. Tarpaustijinėj pirklybos komisijoj paduotas apkaltinimas Chicago, Milwaukee and St. Paul geležinkelio kompanija. Ji kaltinama už neįsivadimą teisingų raportų, kurie tyčia būdavo perdirbti, kad ne atkreipti komisijos akių.

Žudys pranašas.

Bambay, Indijoje. Vietinis augšėniaus teismas nutiesė pakarti tūlą Govindgar, kuris save vadinosi pranašu ir su būriu savo pasekėju agitavo gyventojus prieš Anglijos karalių. Vienas iš jo draugų, Puna, bus ištemtas visam amžiui, o dvidešimt aštuoni bus uždaryti po tris metus kalėjime.

Muzikantai turės brangiau mokėti.

Londonas. Šiaurytinis geležinkelis priėmė naują apsuikinimą muzikantams. kurie vežasi su savim muzikas instrumentus. Kiekvienas toks muzikantas, be prasto mokesnio turės dar mokėti 12 centų už vežamąjį muzikos instrumentą. Tai įvedė delto, kad muzikantai važiuodami pridirba vagonuose daug nesmaugimų, ir neduoda ramiai kitiems keleiviams kelianti.

Marconi dalivauš Panamos parodoje.

Rymas. Garsus bevelinio telegrafo išradėjas W. Marconi prisizadėjo vienkart su kitais savo tautos žmonėmis dalyvauti Panamos parodoje, kuri atsibuos 1915 m. San Francisco, Cal. Išradėjas žada intaisyti specialj bevelinį telegrafa, kuriuo aiškns visą bevelinio telegrafo išsivystimo bėgi.

Nuteisti bažnyčios plešikai.

New York. Teisėjas Cambell nuteisė nuo dešimt iki trisd-

šimt dienų į kalėjimą būrį plešikų, kurie prisidengdami Industrial War-kers of the World (I. W. W.) unijos vardu veržėsi į šv. Alfonso bažnyčią.

Bijosi streiko.

Pittsburgh, Pa. Carnegie plieno kompanija bijodama, kad neištikty nuo 1 d. balandžio visuotinas auglekasių streikas pradėjo vežti anglis į savo samdelius, kad streikui iškilus, nereiktų stabdyti darbas. Po trisdešimt karų kasdieną ateina su anglėmis tik į vieną kompaniją. Kitos kompanijos taip-pat nepasilekia nuo šitos. Gal ir bus streikas, kuris iškilęs sustabdytų darbus minkštųjų anglių kasyklose Illinois, Indianos, Ohio ir vakarinės Pensylvanijos valstijose.

Gavo atlyginimą.

New York. R. R. Thorne gavo 25.000 dolerių atlyginimo už suklaužytą nugarakaulį. Jis dirbo pas Johnson, Adams and Grasen kompaniją, kame jam bedirbant keltuvais (elevatorius) sulaužė nugarkaulį. Visą laiką išgulėjo Šv. Vincento lignonbutyje. Nors pinigų ir gaus, bet vargiai beįgyšias.

Keliavo 1000 mylių.

Cleveland, O. James Gaham keliavo tūkstantį mylių, kad pasimatytų su savo dviem sūnais kurie buvo pas bobutę. Vos tik jis atėjo, policija jį pasodino į kalėjimą už apleidimą savo vaikų. Beveik metai jis buvo išvažiuavęs į vakarines valstijas palikdamas vienus vaikus. Bet ten bebūdamas taip jų pasiūlio, kad keliavo pasimatyti. Dabar turės su jais gyventi.

Apvogė dienos laiką.

Sacramento, Cal. Į vieną šito miesto banką inėjo vagis ir kad neišsuduoti kas esąs priejo prie kasininko ir paprašė atmainyti notą. Tuo pačiu laiku nieko neilaukdamas pakio revolverį. Atėmė tris tūkstančius dolerių, įvarė kasininką už grotų ir pats savo keliais išėjo. Lig šioliai neįsintamas.

Nužudė policijos viršininką.

Peterburgas. Jaunas oficeris Ivanovas — nušovė Peterburgo miesto policijos viršininką, Čebiev. Nušautas del asmeniškių nesutikimų, — iš keršto.

Pasilaikė sau pasoga.

Greensburg Pa. Vokietaitė K. Hanlinz atkeliavo iš Vokietijos, kad apsiieiti su savo nuo mažų dienų draugu mylimoju. Atvažiuodama atsivežė tris šimtus dolerių pasogos. Išlipus iš traukinio ją pasitiko mylimasis, bet naba-gas vestuvės buvo pradėjęs švesti peranksti. Vos tik ant kojų pastovėjo — buvo girtas. Jau-nama mergina to nesitikėjo ir manydama, kad ateityje bus nekošs su juo gyvenimas ir nėjo nei į jo namus, bet pasiėmė atgal einantį traukinį ir išvažiojo į New Yorką. Čia pabuvus žada važiuoti atgal į Vokietiją. Pasogos nedavė pragerti. Būty gerai, kad kaikiuros lietuvišės tą patį padarytų.

Nubaudė už šmeižimą kaizerio šaukus.

Berlinas. Nubaustas socialisčių laikraščio „Vorwärts“ atsakomasis redaktorius, už tai, kad priėmė apšmeižimus į savo laikraštį. Nubaustas tur

PASTABOS.

Gavome pirmąjį numerį „Vilčių“ mokslo ir literatūros priedė. Priedė talpinami visi tie dalykai, kurie kokios nors priežasties dėlei, negali tilpti dienraščio. Šiame numeryje tilpo Pr. Dovydaičio: Išminčiai iš rytų ir jų žvaigždė; A. Bulio, „Laimės šaly“; T. K. — Nauji metai (eilės); F. K. — Aš jį pažinau: Svirnio žvynės — Vaikams skiriamos knygos; Pr. D. — Liudvikas Pastaras; Aisbė — Iš atliekamųjų literatūros užrašų; Kritika ir bibliografija: I. Seimius — „Bangos siaučia“ (kun. J. Tomas).

Iš tilpusių straipsnių ypatingą dėmesį atkreipti ir Svirnio žvynės: Vaikams skiriamos knygos. Lietuvių laikraščiai Svirnio žvynės vardas jau nesvetimas. Jos apybraižos ir šiaip jau vaikams skiriamai straipsniai dažnai sutinkami „Saltinio“ skiltyje. Priedė tilpęs straipsnelis yra tuo indomus, kad jame indėta para neketų, kokios knygos labiausiai patinka lietuvių vaikams. Svirnio žvynė sako, kad

anketą surinkau lietuvių lankomoje mokykloje. Pirmą, negu pastatėm vaikams savo klausimus, patikslinau jiems kokios apytakos vadinas realis ir t. t. Iš mano klausimų vaikų pasirodė 1) apytakos mėgstą 82 nuoš. 2) pasakas 64 nuoš. 3) eiles 70 nuoš. 4) sakmes 41 nuoš. 5) iš žmonių gyvenimo 88 nuoš. 6) apie gyvulius 35 nuoš. 7) apie gamtą 58 nuoš. 8) ilgias apytakas mėgstą 58 nuoš. 9) trumpas 82 nuoš. 10) reales 5 nuoš. 11) liūdnes 70 nuoš. 12) juokingas 88 nuoš.

Antroje anketoje, kurioje pasiūlyta vaikams pasirinkti dovanoms po vieną knygutę, pasirodė, kad norėtų gauti:

Pasakų 6 vaikai, apytakų iš vaikų gyvenimo 6, iš suaugusių žmonių gyvenimo nei vienas, istorijos apytaką 29, kelionių aprašymus 53, geografiją 6, eilių nei vienas.

Iš tų dviejų anketų išvedama, kad lietuvių vaikai mėgstą pasakas ir kelionių aprašymus. Po eizija jiems visia netinkanti. Tai, žinoma, nėra dar visuotinė tiesa, nes anketa rinkta tik vienoje mokykloje. Gai būti, kad renkant tas vietas pasirodytų kitos. Naveizinti ir ta vaikų knygų leidėjams reiktų tiedi anketai paimti omenin.

Priedė tilpusi apytakė „Laimės šaly“ gerokai apibūdina lietuvių amerikiečių gyvenimą. Gaila tik, kad rašėjo paimta patį juodieji mūsų gyvenimo apyspėsimai. Šviesesniųjų labai mažai. Kaip ten nebūt, Lietuvoje gyvenantiems jis bus indomus.

„Saulė“ 16 num. praneša savo skaitytojams, kad daugiau netalpinsianti apsidėmimui paieškojimų. Mat:

Nepersėnei patalpinome pajezkojima mergynos del apsidėmimo, tai jau dabar pradedame apkalbi net, tanki gramatas, kad pajezkot mergynos del apsidėmimo. Mel-dzeme daugiasu pa panaszeis prazimais nus neturbacyt, nes tokio pajezkojimo netalpinsime ir nepirzliausime, o tai isz sekancziu priezascziu:

1. — Lietuviszkos mergynos re-tai katra moka rasyt, bet kito papraszo ydant gramata surasyt, tai tokiu mergyna pasilikyt ant juoko nuo visu, nes rasyto-jas gramatos jiaja izlota.
2. — Velei, kvaila butu tokiu mergyna, kad bile mome paklasy-tu ir vaziuotu veju po laukus jeskot.
3. — Jagu kitas geidze apsi-vest, tai zino kur yra mergynu, — visuosia miestuosia ras invales, kaip Vyzainyje ozku.

Kaszin ar ilgai reiks laukti iki „Keleivis“ tą visą pamatys?

„Rygos Garsas“ No. 9 šių metų užkludo Garsą opų mūsų gyvenime klausimą, namų darbų klausimą. Pasak jo nuomonės, Lietu-viai nuolat raginami šviesties, skaityti knygas ir laikraščius pra-dėjo kibti prie šviestos, bet tuo pa-čiu laiku

is antros pusės mums gresia pavojus, kad neužsikrėtus poniškomu ligas ir draug su apvieta neprad-jus niekinti darbo... Jma net pla-tinties klaidingos nuomonės, bak inteligentas jaunikaits ar mergai-tė turi sau skaityti už pažemini-mą užsiimt kokiu nors rankų dar-bu savo namuose, ir patijs sau pasigaminti reikalingus dalykus.

Kad tai patvirtinti paremta nurodymais iš kitų šalių mokin-tėnių gyvenimo. Mes tam pritar-

tume, jei nematytume priešingu tiems užmėtinėjimams atsitikimų. Tai gali tik atsitikti prie, taip sakant, vienpusio mokslo, bet tai visai kas kita yra šalyse, kurio-se prie taip vadinamo knygynio mokslo investa ir praktikoje pri-taikomi dalykai. Čia turiu ome-nyje Jungtinių Valstijų mokyk-las, kuriose besimokiantieji jaunuo-menė pradėjus nuo žemesniųjų ir baigiant universitetu, be tyrai mokslo dalykų, turi dar ir prak-tikos. Ypatinga dėmesio kreipiama į moterų namų darbą. Dėja, Ame-rikos lietuvių maza dar leidžia savo vaikelius į vidutinias mo-kyklas, taigi nieko indomams, kad ir tarp šia augusių moterėlių at-siranda viena kita, kuri rankų darbo bijosi, bet visgi tokių ne-daug. Taigi mums iš čia pavojus nematyti. Mums dar tebė-ra stoka apšviestėniųjų, kaip vėjų taip ir moterų ir turime kiek galint stengties, kad kodau-giausiai jų ingyjus. Mūsų visos gyvenimo ydos tik ir raudasi ačiū mokslo stakai.

Pastaruoju laiku dažniau pra-deda kilti balsai, kad reikia or-ganizuoti jaunimą. Tuo tikslu „Draugo“ dedami straipsniai, ki-ti gi lietuvių laikraščiai turi ir-gi šiuo-tuo tame dalyke pasigirti. Tuo atsižymi „Vien. Liet.“, „Ateitis“ ir k. rimtesnieji laikraš-čiai. P. K. Šilvis „Ateityje“ kal-bėdamas apie jaunomenės svar-bį sako, kad

sveikina ir stipriausia mūsų tau-tos medžiaga yra ne kas kita tik mūsų jaunomenė.

Be to

Pažvelgus gi į mūsų Amerikoje gyvenančią jaunomenę, pamatysi-me mes, kad ji toli atsiliks nuo kitų tautų jaunomenės, nuo ar-timesnių mūsų kaimynų — lenkų ir čekų. To atsilikimo priežastimi, yra nesusiorganizavimas. Mūsų jaunomenė neturi dar jokios or-ganizacijos arba draugijos, kurios tikslu būtų — auklėti ir šviesti mūsų jaunomenę, kuri stengtusi likvieti mūsų jaunomenės savo tėvynės ir tautos meile.

Labai mums indomu, kad ger-biausias rašėjas nieko nežino, arba tik nieko nesako apie Lietuvos Vyčių draugiją, kurios juk ir yra tas pats tikslas kokio ir jis nori. Draugiją gi kaskartas plačiau pra-deda lietuvių tarpe rodyties. Kuopos jau gyvuoja net keliose didesnėse lietuvių kolonijose. Bene tik bus noras terti visai naują organizaciją. Kaip veltus toks darbas būtų, tai nereikia daug nei sakyti, nes organizuoti jau pradėta, tik ją reikia tvirtinti, raginti jaunomenę, kad kuo-skaitlingiausiai prie jos rasytusi ir visur, kur reikiant, ją prigėlė-ti, nes tai dar jauni, o jaunystė juk ne be klaidų.

Laikraščiai praneša, kad New Yorke sustoję ejęs anglių soci-jalistų laikraštis „The Daily People“. Laikraštis ejęs per 14 metų ir turėjęs užgesti. Rodos tai mažai žinutė, bet kaip gerai ji nušviečia skirtumą tarp lietuvių ir amerikiečių vartojančių anglių kalbą. Pas juos socializmas tai dalykas kur-is anot jų, priguli ne laikraščius skaitančiai visuomenė, nes ką gi reikičia keli nusėję laikraščiai prie š tūkstančių gerų, rimtų laik-raščių. Juos palaiko tik keletas tūk-snių, iš kurių didesnę dalis svetimtaučių. Tikras, dorai iš-auklėtas amerikietis nei laiko nei pinigų bereikalo nemėtis, tokių laikraščių nerems. Kas kita su ateiviais, ypatingai lietuviams, čia toki literatūra augs, kaip ant mie-lių. Netik ką neskursta, kaip anglių laikraščiai, bet krauna tūk-stančių, kaip jie patis praneša, tai „Laisvė“ prasidėjus beveik iš tūčio, o per tris metus dasi-griebė iki tam, kad šiandien skai-ti savo turtą dvidešimt tūkstan-čių dolerių „Keleivis“ po pen-kių metų gyvenimo sakosi esąs vertas net keturiasdešimt tūk-stančių dolerių. Žinoma, jie ne-mažai moka ir pasigirti, bet vis parodo, kad anot p. Omegos, ci-clikavimas tai pelningas biznis. Bet tas biznis tegali sekties tik tarp lietuvių. Pas apšviestenes tautos su tais dalykais jau pasi-roditi negalbi.

Iš vieno mūsų laikraščio logikos. Kadangi „visas pasaulis paleng-va vystosi, tobulinasi“, kadangi „reformos, visuomet dirbama iš-

palengva“, kadangi „greitas dar-gas niekam tikęs“, kadangi Por-tugalijos „staigi perversmė ša-lies laimingą nepadarė“, kada-n-gi „nei Romanovų, nei biurokra-tų viena diena negalima išnai-kinti“, kadangi „taip yra ir su mokslo ir su išradimais. Vienu smarkiu šuoliu negalima pagai-daujamo tikslą atsiekti“, — tai (ergo) laikraštis „Katalikas“ ga-lėjo ir turėjo teisę dėti savo laik-raštin Chicago nepriklomųjų lietuvių paskelbimą, kad jie savo neva grynai Rymo-Katalikiškai Bažnyčiai ieskų Rymo-Katalikų kunigo.

O kadangi „Draugas“ pavadi-no tai klaidinimu visuomenės, blogesniu negu šundaktarių skel-bimą, tai jįsai padarė persmar-kų šuo! „Draugas“ turėjo supras-ti, jog

tasai paskelbimas „K-an“ indė-ta kaip tyčiomis, kad tuos bro-lius Lietuvius galutinai pertikri-nus, jogei jų tikslas sulgy paskel-bimo jokiu būdu negali būti at-siektas...; sulgy to paskelbimo norintieji reikalaujamo kunigo ne-gali gauti, gi kad jie jo negausa — tai nėra koks žmonių klaidi-mas ir prasizengimas prieš dorą.

Visa tai „Draugas“ turėjo su-prasti. Bet jis to tyčiomis ar ne-tyčiomis nesuprato ir „žiauriai ir netaktiškai“ ėmė kędinti „Kata-liką“. Ir apskritai „Draugas“

užsigėdė vienu šuoliu tarp Ame-rikos lietuvių įvesti konkretines reformas ir patraukti juos visus savo pusėn, geriau sakant, savo globon...

„Draugas“ užmiršo, kad prie-viso ko gera ir dora einama ne šuoliais, bet išpalengva. Tas prikišimas „Katalikui“ — tai „persmarkus „Draugo“ šuo!“. Jėgu kam „Kataliko“ protavi-mai išrodytų ne visai logiški, tai tegul tas atsimena, kad ir prie-logikos negalima priieiti iškarto, taip sakant šuoliais, bet tik išpa-lengva.

DEL AUKŲ.

Pernai visam pasauliui katali-kaik šventė 1600 metų sukaktuves, paminėjimui Milano edikto, ku-riuomi krikščionims sustabdyta persekiojimas. Per tuos metus visų šalių katalikai dėjo aukas pastatyti Ryme bažnyčiai kaipo paminklo tam atsitikimui pami-nėti. Žemaičių vikspilietėjam tam tikslui surinkta virš 15 tūkstan-čių rublių. Vienybė Liet.“, tai patėmėjus, ne vietoj pasipiktino, pridėdama: „Mat iš Amerikiečių renkama Kauno „Saulės“, o iš kauniečių — Rymo bažnyčiai“. Reiktų rados suprasti, ypač laik-tis, raginti jaunomenę, kad statomoji Ryme bažnyčia turi visavietinę reikšmę ir ją įkūniti plaukė au-tis iš visų vyskupijų, neiškieriant nei žemaičių. Nebuvo tad reika-lo „Vien. L.“ negudriai išsiekti ir bereikalo prie tos progos mi-nėti Kauno „Saulę“, kurios namų pastatymui toli gražu ne vieni Amerikos lietuvių aukas tesu-dėjo, kur kas didesnę dalis su-mesta pačių kauniečių.

Retas.

IŠ VALPARAISO, PADANGIŲ.

Sakome, kad Samsonų gady-nė praėjo. Bet taip nėra. Gyvenimas savo bėgyje pagimdo tokius ar-chaizkus sutvėrimus. Tik paklau-sykite.

Dauguma skaitytojų žino apie Valparaisą ir jos mokyklą. Žino ir tai, kad tą mokyklą lanko ne-mažas lietuvių burys. Tame bu-ryje randasi keletas lietuviškų „socialistų“. Iš jų buvo pasi-žymėjęs T. K.-as „oratorius“ ir net kokio ten ciellikų rajono or-ganizatorium. Kaip tikras ciellik-ikas, nešiojo plaukus, ant kurių neviens Lietuvoje arklys būtų mainęs savo karčius. Lietuvis, kaipo daugiau svieto matė, žiūrė-jo į tojo „Samsono“ plaukus skersomis, bet nieko nesakė. Kas kita su amerikiečiais: žiūri, ste-gi-besi ir pečiaus trauko: „Ką jis mano? Juk turėtų žinoti, kad čia ne laukinių kraštas, ir kad gyve-na tarp civilizuočių žmonių!“ Šnekėjo, visai galvojo ir ant ga-lo sumanė nukirpti plaukus už-dykt. Susitarė jų burys ir nu-traukė į jo kambary „septines gaidį pešti.“ Bet nabagams ne-pasisekė: „Samsonas“, pavaiši-nęs svečius kedėmis, išgrudo anuos laukan. Ant to dalykai be-apistojė. Pritaikę geresnį laiką, pasigavo ant gatvės ir jau taikė: si pradėti „frizierystės“ darbą, kaip staiga tas „socialistas“ pa-sidarė karštu nuosavybės apginė-

jų: išstraukė peilį ir jį darbą rė-žyti kas papuolė. „Frizieriai“ to nesitokėjo; taigi dumė į visas ša-lis, kaip filistėnai kovoje su tik-ruoju Samsonu. Teko ne vienam; kas liko su perskustu veidu, kas su kiauuru pakaušiu, kas su su-piaustytomis rankomis ir t. t. Ant kovos lauko liko „oratorius“ ir keletas sumišime paliktų kepu-rių. Susirankiojęs tuos karės „trofėjus“, nutraukė pas mokyk-las viršininkus. Neradęs pas juos jokios užuojautos, iškeikė šį netikusį suredymą ir atsimė savo pinigus, kokius tik ten turėjo. Nuėjo į policiją, bet ir toji nebu-vo nei kiek prielankesnė. Dar sy-ki teko prastam suredymui ir nie-kam nevertai valdžiai. Niekas tam „karžygiui“ neliko daryti, kaip susiminti savo daigtus ir kraustyties iš Valparaiso. Tą jis ir padarė.

Kaipio pasekmė viso to, keletas amerikiečių moksleivių turi gy-dyties ligonbutyje, o lietuvių ci-clikais susilaukė naujo kankinio už „ideją“ — plaukų ideją.

J. Šas.

TRUBA.

Feljetonas.

„Maikai a maikai! palauk!“ Atsigrižau. Jonas Kavulitis pas-kui mane bėgdamas šaukia.

„Aidyli. Džian, sakau, ką pasakysi!“

„Maik, einam ant prakalbų, atvažiuo iš Bostono p. Smaliokas, puikus kalbėtojas, žinai, pa-sididžiudamas pasakoja Jonas. Gvildens daug visokų svarbių klausimų. Eiva, maik, puikiai nukalba p. Smaliokas, visi gi-ria.“

„Kad, matai, Džian turi nu-eiti pas Petrą, reikalus svarbus...“

„Kitą syk, kitą, pertraukia mane, Džianas, dabar turi eiti ant prakalbų. Gal tu dar ir negir-dėjai gero kalbėtojus.“

„Basanavyčiai klausiau, atsi-lepia, o jis žinai...“ Eik sau su savo Basanavičiu. Po nasimi murna, stalo nedažo, nešaukia, judėjimų jokių, kur jau tavo Basanavičius susidės su mūsų Smalioku, — pasityčiodamas iš manės varo draugas. Smaliokas kaip kalba sienos — dreba. Balsas, gi balsas. Truba!“

„Truba, sakai, — nusistėbe-jau, jėgu taip, Džianeli drožia-me. Truba; kaip esmi, ne mačiau žmogaus — trubos. Vesk, Džian, vesk!“

Atėjome peranksti, garsaus po-no Smalioko — trubos dar nėra, tiktai keli mūsų miestuko pagar-sėję veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina mokslus ponas Bavoras. Ištikro nusistėbėty. Tikras filosofas. Pa-tyrė veikėjai: Pan Kiaulevski, žymus „Šakės“ platintojas, ne-ir jos korespondentas; p. Yleevi-čia garsus mimikas, kurs taip brangina savo žodžius, kad juos vartoja labai retai, vien mimika piešia žmonių vargus; p. Bavo-ras, atsižymėjęs filosofas. Sa-ko lietuviams truksta mokyto-ryų, paklausytų kas, kaip aiškina

KUČIA.

VERTĖ A. MATULIS.

(Tęsa)

Dvasia vedė jį gerai žinomis gatvėmis; Serooge dairėsi į visas puses, bet niekur nematė savęs. Pagalios inėjo į Bob'o Cratchit'o namus, kuriuose jau buvo su praėjusia dvasia. Čia atrado motiną su vaikais prie kaminėlio.

Visi buvo tylūs ir stebėtinai rimti. Rėkaujantieji pirmuosius vaikus sėdėjo dabar kėtelėje, kaip ir būtų staiga pritrūkę gyvumo. Petras skaitė iš adarytos knygos, kurią laikė ant kelių. Motina ir duklė siuvo.

Kada Serooge su dvasia inėjo namų vidun, Petras skaitė: "Ir pašmė kudikį savo garbė."

Motina atidėjo darbą ir šėlį ir uždengė veidą rankomis.

— Akis man skauda, gal nuo siuvimo — drebandu balsų tarė. — Nenorėčiau, kad tėvas pamatytų, kad raudonos. Be abejonės, tuojau ateis.

— Valanda jau praslinko — tarė Petras, uždarydamas knygą. — nuo kurio laiko tėvas visuomet pasivėlinas, — ar netiesia, motinėle!

Visi tylėjo. Motina pagalios, malsindama verkama, pratarė:

— Buvo laikas, kad tėvas labai akubiai ėjo, kuomet dar vesdavo Tamuką ant rankų.

— Tiesa, tiesa! — visi pasantirio atsidusę.

— Tamukas buvo lengvatis... tėvas jį taip mylėjo... Bet girdžiu jį uždurę. Kalbėjime apie ką-kita.

Pasikėlė ir išėjo pasitikti savo vyrą. Bob'as, apsiavęs vilnonių šalikų, inėjo neskubėdamas. Vargias tėveli! Padavė jam arbatą, kuri buvo uždėta ant ugnies; visi bėgiojo apie jį norėdami bent kuomi patarnauti. Mažųjų dvejetas užsiritė ant jo kelių ir apklojo jį bučiais, it norėdami jam pasakyti:

— Mylimas tėveli, nesirūpinkie, neliūskie, — juk ir mus taip-pat myli!

Bob'as nusijuokė, prakalbėjo į kiekvieną, it niekas nebūt būvę; — pažūrėjęs stuln, pamatė pomis Cratchit'ienės darbą ir tarė, jog labai patinka.

— Ar bus ant nedėlios?

Buvo tai artistiški puokščių vaisiukai.

— Bus. Ar šiandieną, vėlei apšaukai jį, Robertai?

— Taip, aplankiau netikėtai, pareidama. Gailėjan, jog jūs nebuvo, — taip rūpestingai užlaikoma vienas! Eisiu nedėlioje — gerai! Turime jį tankiai atlankyti; prižadėjan, jog būsiu prie jo kaip kiekvieną savaitę. Mano brangiausiasieji vaikukai!... mano gyvenimas!...

Pasipylė verkamų ir ilgai negalėjo nusimalti. Pagalios išėjo į kitą kambarį. Ten kambario kampe buvo maža lovelė... Bob'as sėdėjo prie jos, užsimastė, galop, nusiraminais grįžo prie šeimynos.

Visi dar šnekučiavo prie kaminėlio. Bob'as priminė jiems apie savo principalo seserūną ir apie jo mandagumą. — Gatvėje sutiko mane, o matydama, jog esu kaip ir susikrimtęs, — rūpestingai klausinėjo apie nuliūdimo priežastį. Apsakiau jam viską.

Nuoširdžiai gailiuosi pono, — suprantu tą skausmą ir taip, gailiesi vien iš priežasties pasimirimo vaikučių, taip numylėto! Jeigu galėčiau kuomi patarnauti, — esu pasirėngęs.

— Pone Cratchit'e! — po valandėlei pridurė — užieikie bet kurią dieną pas mane, norėčiau su ponu pasikalbėti. — Parodė man didį prielankumą: kalbėjo, kaip draugą, tartum, asmeniškai būtų pažinojęs Tamuką.

— Tas ponas turi šaunią širdį — pritarė poni Cratchit'ienė.

— Neabėjotum apie tai, jeigu su juom kalbėtum; aniuolas, ne žmogus. Kas žino, ar nesuras bent kokio užsiėmimo Petrai?

— Girdi, Petrai? — patėmėjo poni Cratchit'ienė.

— A! — sušuko viena iš mergaičių — Petras tuojau apsisvėrė ir užsidėję kokią nors prekybos saukrovą.

— Nei manyti nemanau apie ženybas! — užprotestavo Petras supanikinimui.

— Nieko nereikia atsižadėti, mano sūnau — tarė Bob'as — vienok esu persitikrinęs, kad likimas persikirs ir mus, bet niekas iš jūsų neužmirš apie nelaimingą mūsų vaikutį, — niekas neužmirš apie jį, apie tą pirmutinį persikrymą!

— Niekas! — visi pritarė.

— Ir žinan, jog galiu už jus drąsiai prisiekti, kad atmindami meilumą ir kantrybę mūsų nelaimingą, Tamuko, visi būsite malonūs, kantrūs ir mylėsite viens-kitą.

Taip, mylimas, brangus tėvė!

— Laiminu jus visa siela! visa širdžia!

Visi apsikabino, pasibūčiavo: visų akysse buvo ašaros.

— Dvasia! — tarė Serooge — atjautimas sako man, jog mūsų persikrymo valanda artinasi. Pasakykite gi man pirm persikrymo, kas buvo tas nelaimingas, aname tamsiame kambarėje, mirties lovoje?

Vietoje atsakymo dvasia smarkiai nešė jį į geldes apylinkes. Niekur nesustūrėjo, nors Serooge ir meldė jos apie tai.

— Palaukie, per pasigailėjimą! Juk gi tai mano namai kuriuose gyvenu, čia mano kambaras, pavelykie, lai pažūrėsiu, lai pamatau save tokiu, kokia ateityje būsiu.

— Mano namas randasi čionai, delko gi vėdi mane kur kitur!

Nepermaldujama dvasios ranka nuolat rodė pirmyn; vienok Serooge pažūrėjo pro langą. Buvė tai kambaras, bet kitaip sudarytas, kitaip apšviestas, kas kitas sėdėjo jo vietoje. Dvasia nuolat rodė kelią.

Serooge slinko paskui ją neramus, uždavė sau klausimą, kas galėjo su juo pasidaryti. Tuo

tarpu sustojo su vadovu prie geležinės tvoros ir pakėlė galvą. Kapinė!

Kapinė! Čionai ištikrųjų ilsiu lavonas, kurio pavarde norėjo dešioti.

Dvasia vedė jį vingiuotais takeliais, tarpe antkapių, paminklų ir kitų gailėsi ir atminties ženklų, pagalios sulaukė ir parodė jam vieną antkapį. Dvasios stovykla buvo išdidi, rankos judėjimas — įsakantis. Serooge drebėjo.

— Pirm, negu prisitarsiu prie to akmenio, kurį man rodai, pasakykie man, meldžiu, dvasia, stankykie man į vieną klausimą: ar tas vienas yra vaizdas to, kas gali būti, to, kas turi būti?!

Dvasia stovėjo ir rodė ranka kapą, prie kurio radosi. Serooge šliaužiojo keliais, nubalęs, drebęs; pakėlė rankas, žiūrėjo į dvasios pavydą, kurios pirštas rodė į kapą nuošali, apleista, užmiršta; pagalios nuleido akis su nuilsimu ir perskaitė:

"EBENEZERIS SEROOGE."

— Taigi, tai save mačiau mirties lovoje? Dvasia mostelėjo ranka.

— Ne, dvasia! ak, ne! — Serooge staiga sušuko, griebdamas jos rūbo skverną. — Klausykie, aš esu jau kitokiu žmogum, visai kitokiu; ne tuos, kuom buvau, juo apturėjau laimę pažinti tave ir tavo brolius! Ar gi nėra del manęs pagalbos, vilties?

Dvasios ranka sudrebėjo pirmą sykį.

— Gera dvasia! — Serooge tęsė, klupėdamas prie dvasios kojų — užtarkie už mane, suteikie man truputėlį pasigailėjimo! Pasakykie, jog galiu permąstyti tuos vaizdus, permąstinti gyvenimą?!

Godosiu nuo šio laiko Kalėdas ir gerai darysiu netikėtai toje vienoje dienoje, bet per visas ištisus metų dienas. Atmisiu praeitį, gyvenimą ateities minčia. Jūs, geros dvasios turite būti su manim, nes vaikščiosiu nurodytu jūsų keliu.

Išlėptė abi ranki ir staiga pagriebė ištisą dvasios ranką.

Dvasia norėjo ją ištraukti, bet Serooge spaudė išvisi spėkų. Toje imtinėje užsivogo į ką tokį, atjantė suarkų skausmą, atsigrėžė, atidarė akis, sėdė ir pažino, jog randasi savo kambarėje, savo gyvenime. Dvasios rankos vieton, neliovė spaudę lovos atramą.

Kokie tai baisūs ir stebėtinai tie sapnai!

VI. Atbūdimas.

Serooge spaudė rankomis nuosavios lovos atramą.

— Atmisiu praeitį, — norių gyventi ateities minčia! — Serooge antrino sau, išskėdamas iš lovos ant grindžių. — Trijų dvasių pamoka pasiliks mano atmintyje. O Jokube Marley! geras drauge! Dievas tau atmokės už tą gerą tavo trinsą. Laiminu dangų ir Kalėdas ir tave su tavo pasargomis. Taip yra, laimiau! Prisiekiu, jog tavo rėdžius permąstysiu į palaimą.

Taip buvo susijūdinęs, įsikarsėjęs, jog negalėjo išreikšti jausmų, prisipildžiusių jo kruti. Imtinų, laike su paskutine dvasia smarkiai verkėdavo, taigi ir veidas buvo visas asarotas.

— Taip, persimainysiu, permąstysiu visus tuos vaizdus, pradėtu kitoki gyvenimą.

Skubiai rėdydamas, iškraipė drapanas, išvertė augstyn kojomis, niekas nesisekė, viskas puolė jau iš rankų.

— Pats nežinau, ką darau, kas su manim darosi! — suaukė, verkdamas ir vienu sykiu juokdamasi. — Esu lengvas, kaip plunksna; laimingas, kaip aniuolas; linksmas, kaip laisvas mokinys. Lai gyvuojai! Kalėdos! Linkiu visiems linksmų švenčių! laimingų metų! Mano Dieve! Dieve mano!

Bėginėjo po visą gyvenimą: iš miegamoji kambario į salioną, į gabinetą, — galop — net kvapo jam pritrūko.

Tame rindelyje buvo miltų košė, — kalbėjo sustodamas prie kaminėlio, — tomis durimis inėjo Marley'o šmekla; toje vietoje sėdėjo dabarties dvasia! Pro tą langą mačiau vaitojančių dvasių šešėlius. Taip, mačiau! O dabar viskas randasi paprastoje vietoje. Mano Dieve! — Prasijuokė sveiku ir nuoširdžiu juoku, — nes nesijuokė nuo neatmintinų laikų. — Net nežinau, kokia diena šiandieną. Nežinau, kiek laiko praleidžiau dvasių draugystėje. Nieko nežinau. Mažai ką tas apeina. Esu kaip naujai, — užgimes kudikis, ak ak!

Bažnyčios varpų atbalsis pertraukė linkmus šukavimus.

— Ben! ben!! puikiausia, stebuklinga muzika! Iš akordų skambėjimo leistu!

Pabėgo prie lango, atlapai atidarė, pažiūro gatvė: mažiausios nebuvo miglos, pūgos. Šaltis linksminas, atgaivinas, kraujas vikriau plaukia glose, aukso saulė, dangus prasijuokė ir tie džiaugsmingi varpai! Iškilni, stebuklingi!

— Kokią dieną turime šiandieną? — užklauso per langą šventadieniai apsirėdžiusio vaiko, kurs sustojo ir nustebintas į jį žiūrėjo.

— Ką? — užklauso, plačiai atidarydamas akis.

— Kokią dieną turime šiandieną? Drauge, pasakykie!

— Šiandieną? — Ar ponas iškritai nuo mėnulio? — Šiandieną turime Kalėdas!

— Kalėdas! taigi, nieka nepraradau, viskas stoji vienos nakties bėgyje! Dvasios viską padarė keliose valandose. Gali viską, ką tik panor! klausykie gi, mažas!

— Ką ponas paliapsi?

— Ar žinai tą sankrovą ant kertės, kur parduoda paukščius ir rudyta mėsa? Žinai, ten, kur užsisuka kiton gatvė, po dešine?

— Dar gi nežinočiau!

— Sumanus vaikė — Serooge tarė. — Šaunus vaikė. Matei ten kalakutą, kabantį lange? Ne tą — mažą, bet didelį, tą puikų?

— Ak! taip, žinau, tiesiog toks, kaip aš — vaikas atskė.

— Žavėjantis vaikas, kaip išmintingas vaikas, kaip melus tas pasikalbėjimas! Kas gi tai pasitiekėjo — Serooge kalbėjo į save, — Mano katinė!

— Klansau ponoi!
— Ar tas kalakutas dar ten tebekaba?
— Kaba; tik-ką į jį prisidūrinėjau.
— Nupirkie man jį!

(Toliaus bus).

Draugijos Norių Veiksniai.

(Paskaita, skaityta vasario 21 d. 1914. "Literatinės Maironio Dr-stės" susirinkime, St. Bonaventure Seminarijoje, St. Bonaventure, N. Y.)

Pakol žmogus atsiduoda neveiklumui ir savęs neapsvarsto, kuo jisai gali būti naudingas sau ar draugijai, tol pasiliekia mintyje, jog jis visai naudingas negali nuveikti ir jokio augštesnio tikslo negalija atsiekti. Daugybė tokių randasi visur. Ir kas gi iš to viso išeina? Liekasi, taip sakant, ne sau žmogus, nes visuomet atsiduoda ant kitų ir meldžia jį, ydant jam padarytų tą ar tą, arba patartų, kaip tas ir tas dalykas turi būti atliekamas. Iširodo, jog jis negyvena saviui, bet priguli nuo kitų. Iš kitos gi pusės žvelgiant — sunku yra žmogui vienam nusikratyti nuo panašų minčių ir savo gyvenimą įvesti kitokion vagon. Atsitinka kartais, kuomet koks priepuolis arba koki vienata, kuri pataiko įvesti jį iš panikinimo savęs ir jo gyvenimui priduda jausmus, kurie įveda jį kitokion gyvenimo sferon.

Tankiai pasitaiko, jog net genialiausiasieji apleidžia šį pasaulį nieko nepalikdami po savęs, nes vien tik dėl to, kad neapsvarstė savęs, nepažino savo gabumų; taip-gi, pasitaiko, jog panaši žmonės, kad ir veikia, darbuojasi, savo talentą ir gabumus ankaupa visuomenei, o vienok miršta neapkaunoti, nes jiems gyvenant jų nepažinta, nežinota visuomenės, dalei kurios jie savo gyvenimą aukavo, kokią naudą jai gamino. — Ir pas Lietuvius randasi vienaty, kurios atsižymi ir atsižymėjo didžiais talentais. Paimkim kad ir Duonelaitį, kuriam Prūsų lietuviai ruošiasi pastatyti paminklą, apleidė šį pasaulį niekam nežinomas, neapkaunotas; neįsivė, rods iš savęs to, kuomi ganta buvo jį apėikusi, — talentas, kurį turėjo, nepasirėdė nei jam, nei kitiems naudingas. Taip, bet šiandien jį pažinome ir lietuviai už jo genijų, kurį pasukavo savo viengėnčiams, stengiasi ir rengiasi jį pagerbti amžinu paminklu.

Ir dabartiname laike randasi vienaty, kurios galėtų daug ką nuveikti, jeigu susiprastų, pažintų savo pasiuntinybę ir savo gabumus, kadangi kiekvienas mūsų apdovanotas protu valdo sąvyje šokiurs ar kitokius gabumus, jau tai augštesniau me jau tai žemesniame išsiplėtojimo laipsnyje.

Ir tokios ypatos iškilty augštai, jeigu jos tik pažintų savę, suprastų ir dažintų, ką jų gabumai gali visuomenei suteikti, kokią naudą pagaminti. Kad suprastus kiek daugiau, kad žmogus gyvenas ir veikias kitų draugijoje, daug daugiau gali suteikti jai naudą, negu individutas, gyvenas pats-sav vienas, tas gan aišku ir suprantama.

Dabar gi prieikime prie gamtos dalykų ir pamatykime josių spēką, tvarką, kurią galėsime gan teisingai ir paraleliškai pritaikinti prie visuomenės draugijų, o tuo pačiu sykiu ir prie mūsų pačių būrelio, kurin susitelkiame, ydant veikus išvieno, kad ir nevienu esame nuomonių ir svajonių.

Taigi. Pačioje prigimtyje, matome, jog gamtos spēkos yra priešingos viena kitai t.y. viešpatauja amžina kova tarp įvairių įvairiausių spēkų. Kiekviena galybė susiduria su pasipriešinimu, kitaip nebūtų energijos. Jeigu pav. saulės sistemoje centrifuginės spēkos nebūtų amžinai sulaukimos centripetinių spēkų, tai planetos išsoktų iš savo orbitų ir pradėtų lėkti tiesiomis linijomis, o tuomet pasidarytų chaosas visoje. Bet kad abi spēkos prilaiko viena kitą, tai matome tvarką sistemoje. Štai kur guli tasai tveriantis, bei suduruojantis viską principas arba kitais žodžiais pasakius yra tai bendras darbas visų prigimtyj spēkų). Taip-pat yra ir su žmonėmis. Visuotinoji yra tiesa, jog ypatos svajonės nėra tapsats kitosios. Kiekvienas turi save išvedimus, savo nuomones. Bet gi yra principas arba įstatai kurių žmogus turi prisilaikyti, kad kartais ir nenorėdamas. Tasai principas arba įstatai daugiausiai yra užlaikomi ir jų prisituriama organizacijose. Ir jų sanariai, bei nariai prilaiko, taip sakant, viens kitą. Kitaip nebūtų tvarkos.

Eikime toliaus. Pavyzdiiu paimkime kad ir mekaniką. Matematikai vadina mekaniką gražiausiąja matematikos šaka. Mekanika yra tai mokslas apie tai, kokius rezultatus išduoda fizinės spēkos, kada jos veikia ir kada sustoja veikusios. Mekanikos vadovėlini mokyna, kad spēkos sustoja veikusios, arba — kaip tai sakosi — ilsiu, tuomet, kuomet atsiekia lygavara t. y. kuomet viena kitos negali apveikti. Apie stovį spēkų, kuomet jos ilsiu, vadovėliai rašo pirmiausiai. Toji mekanikos dalis vedinasi statika; antroji dalis, kurioje aprašomos spēkos ne lygavaroje t. y. kuomet jos juda, vedinasi dinamika... — Pritaikinkime prie draugijos veikimo. Taigi. — "Taipo vadinamos" draugijos spēkos" bedirbdamos ilgesni laiką ir besikandamos tarpe savęs, galop palista, arba geriau sakant, susipranta, jog naudingiau yra pamesti tarpusavines kovas ir pradėti darbą išvien, ramiai, vienybėje. Tuomet atsiranda draugijoje ramybė, tvarka. Tai statika. Bet toje pačioje draugijoje atsiranda žmonės, (įstaigos), susidraugavimai ir t.t., kurie ramybę draudžia, tvarką ardo ir apskritai imant, bando įvesti naujas draugijos formas. Tai "neramios dvasios" — dinamiškosios spēkos ir tai vadinasi dinamika***).

Prieikime prie draugijos organizmų. Yra tai bendrai susisipietusios spēkos, arba kaip kitaip pasakius, yra tai "įvairios spēkos, veikiančios draugijoje, kurių kiekviena sąvyje yra grįaujančioji, besistumdymas tarp savęs ir besistengdamas

sulaikyti viena kitą, pamaži susipranta, jog geriau veikti visoms išvien bendram tikslui atsiekti, ne kaip gaišti savytarpinėje kovoje. Tuomet jos pamesta grauti ir pradeda statyti. To darbo vaisium yra struktura, kurios gerumas ir tobulybė priguli nuo laipinio draugijos spēkų išsilavinimo. Daugiau, nors nepilnai, šviesos užmes ant viso klausimo pavyzdys iš Amerikos lietuvių gyvenimo. Pradžioje jie neturėjo jokios organizacijos nei vienybės. Buvę tai išblaškytos spēkos, visados tarpen savęs besibariančios; bedieviai kelioje katalikus, šie neapkentė bedievių, iš abiejų tyčiojosi lenkberniai ir t. t. Buvę tiktauti peštynės, o statymo jokio. Bet apie 1890 m. jie susipranta, kad geriau dirbti išvien, ne kaip kauties tarpe savęs. Tuomet laisvamaniai padėjo į krepį savo "bedievybę", o kuningai savo "fanatizmą". Pradėjo lieties ir kruvas: konservatyviški elementai praisraše prie progresyviškių organizacijų, o progresyvišieji prie konservatyviškių. Prasidėjo darbas tautiškoje dirveje vienybėje. Tai buvo tautiškosios bendrųjų spēkų veikmės vaisius. Panašiu susipratimu, nors ne tap pilnų ir tobulų, Amerikos visuomenėje buvo ne vienas ir be abejoj bus dar daugiau. Atsiradavo jie visados tik tuomet, kuomet kova nusibzdavo ir spēkos palidavo***). Tuo tarpu lai užtenka žinti, jog draugijos spēkos amžinai ieško lygavarybės ir jog draugijos bendrųjų spēkų didžiausiu tikslu yra artinties prie konservatizmo ir nedavimo aikvoti savęs.

Taigi ir mes pamatė visus nesutikimus ir kolionės, susisipietėme į vieną būrelį, kuriame manome pradėjus veikti vienybėje. Pamatėme, taipogi, jog nebunant susirūšs į vieną moralį kūną, negalime būti tvirtais. Taigi, susisipietė į šią mūsų draugiję, žinoma, bus ir priešingų nuomonių, bet gi principas — "Dievas ir Tėvynė" — mes esame ir būsim bendrųjų spēkų vaisium arba sociališkoji struktura ir jeigu veiksimė išvien viršminėtu principu, manau, jog bus kuomet iš mūsų tvirtai sudarytas kūnas, kurį sunku bus sugriauti.

Mūsų draugijėle yra toji vienata arba priepuolis, kurs išves mus iš neveiklumo ir įves augštesnėn lietuvių dvasios sferon, jeigu tik mūsų kiekvienas stengsis sulig savo išgalės interesu ties taja draugijėje, ir pasiderbuoti išmuituomi ar tai paskaita, ar prakalba, arba kitu. Jinaį, jeigu mes to norėsimė, bus del mūsų lietuviškosios dvasios mokykla, nes po josios priedanga mes laivinsimės prigimtoje kalboje, be to su laiku mes stengsimės pažinti Lietuvos istoriją, raštiją ir mudięn lietuvių judėjimą. Taipogi, mūsų tarpe užsiems tautiniai draugiški ryšiai, nes nesiejs visuomet svarstysimė, ir kalbėsime lietuviškai, ir stengsimės suprasti kiekvieno tautiškus jausmus ir dvasią.

Panašus veikimas mūsų tarpe, be abejonės, įvyks. Žinoma, patis turėsimė stengties šitą prisirušti nuo savęs, bet neatsiduoti ant kitų, jeigu tik patarime, per tai lavindamiesi gausi-viešame veikime, prisirėngsimė viešan veikman, kas tankiai gali pasitaikinti, kad butumėme išaukti bent kokiame susirinkime ką nors prakalbėti. Taigi, bisme jau prisirėngė ir ne taip jau sunkoka mums patiems bus tuo laiku bent ką prakalbėti.

Tik veikime neatsitolinkime nuo mūsų garbingo Maironio išvadų, kurias idėjo jisai rašydamas "Lietuvos Istoriją". Paklausykime, ką jisai sako: —

"Tėvynės meilė negali būti be Dievo meilės, taip jog žmogus, kurio nepajudina viršprigimtiniai (arba "supernaturališki") jausmai, niekada negali tikrai ir išmintingai mylėti savo tėvų žemės. Todėl klysta labai tos karštos jaunos galvos, kurios sako, jog Lietuviams užtenka vieno moksliško apšvietimo. Šviesos, berods reikia, bet mokslas be tikėjimo (religijos), vienas, dar neįaugština žmogaus, neįkepia dory ir augštų jausmų, nepastiprina ir nepakelia nupuolusios dvasios, nesušildo užsualusios širdies. Patys tėvynės mylėtojai, jei išsžadą tikro tikėjimo, tai neturėdami po savim tikro pamato, neužilgo nustoja ir meilės tėvų žemės, nes nemato tikros saulės, kuri duoda šilumą. Nenoriu pasakyti, jog mes turime tikėti delto tikta, kad mūsų Tėvynės geras to reikalauja, bet jog ir tuose dalykuose šventas tikėjimas yra mums lenta iškelbėjimo nuo paskanados****).

Taip tai Maironis ir rašė savo istoriją.

Tatai prisilaikydami to visko, pasitiku, jog kiekvienas mūsų stengsimės sulig kiekvieno išgalės bendrai veikti ir vienybėje vis žengti geryn ir tobulyn. Taigi, stengkimės, ydant iš mūsų kiekvienas ateityje butų vykęs ir prisirušęs darbininkas jau tai katalikiškoje, jau tai tautiškoje dirvoje. Augštausis tokį darbą palaimins ir mes patis jausimės laimingi, nes teisingai mūsų Maironis išitarė: "Laimingas tas, kurs anšrai pradėdant tekėti, kaip milžinas į darbą stosi".

Taigi, šalin iš mūsų tarpo "dinamiškosios spēkos", kurios grūna viską, bet jų vietoje lai gyvuoja tvirtančios ir viską sudorojančios.

Užbaigiant, neprošalį būtų čia priminus K-kos "Labora"

"Kol jaunas, o broli, sėk pasėlio grūdus

Ir dirvos neapleisk! Tuomet, kada jausi,

Kaip kums ima stingti, dvasia jau susnūdus,

Vėlu juk prie darbo: ne sėsi, ne pjausi.

"Kol dega krutinė šventa ugnis toji,

Kur traukia prie darbo ir duoda tiek vieko,

Jog menkas ir silpnas net milžinu stoji,

O ydant neitų ugnis ta ant nieko!

"Kol da idealais, brol, besigėrėsi,

Siek prie idealo, tik doro ir augšto,

O skubink!...

"O jeigu apilsis sunkiam darbe savo

Ir, nykstant spēkoms jau, nuliūsi, nerimsi,

Tai žvilgtelk ant darbo jaunų draugų tavo —

Vienoj akymirkoj išnauso atgimsi.

A. Tamoliusas.

Naujos Knygos.

NAUJOS KNYGOS.

Sv. Kazimiero Draugijos leidiniai.

1. Dvejojpas Galas. Parašė I. D. Kareivis. Pust. 32. Kaina 10 kap. Originalė apysaka iš lietuvių gyvenimo.

2. Rutelį Darėlia. Pamokimas kaip žolynai auginti. Su paveikslėliais. Sustatė M. Grigonis. Pust. 36. Kaina 12 kap.

Veikalėlis pašvęstas kaimo mergaitėms, kurios galės rasti sau daug naudingų pamokimų, kaip taisyti darželius, apie žolynus, gėles ir t. t. Gražiai iliustruota.

3. Auklėjimo pamatai. Iš lenkiško originalo vertė P. S. Pust. 80, kaina 40 kap.

Knygelė skiriama pirmiausiai vaikų mokytojams bei mokytojoms, bet savo stiliumi prieinama ir kitiems, kuriems rūpi jaunūmenės išauklėjimas.

4. Žmogaus išsirutulėjimas ir paleontologija. Parašė Pr. Dovydaitis. Pust. 24+IX. Kaina 15 k.

Yra tai kritiškas atsakymas į Dr. Avyžio ir kitų darvinistų raštus.

Pranešimai.

Vaikų roles: Onutės, Petruko, Magdūtės gerai atliko mūsų mažieji artistai: N. Petrauskaitė, P. Dragūnas, ir P. Timašūnaitė.

Vaikų roles buvo jau per daug trumputės, kad jiems nebūvo kur savas pažymėti.

Ispudis iš vaidinimo pasiliko geras, ypač, kad tarpe mūsų jaunimo atsiranda tokių gabių artistų, kurie galėtų rengties be baimės ir prie rimtesnio kokio veikalo.

Monologai, chorai (buvo net du; mažų mergaičių ir didžiųjų) deklamacijos pridavė vakarui daug gyvumo.

Ypač monologai: "Girtuoklis grįžantis namo" ypatyje p. J. Sukio taip natūraliai, kad ištikrųjų rodėsi, kad ten ant scenos baladavosi girtuoklis; "Skurdas... Vargas," p. J. Andriulio laikytas sukėlė tarp publikos daug juoko, o kai kurie žiūrėtojai šmokst! ir užrašų knygetes ištraukė iš kišenės, kad pažymėtų jiems tinkančius žodžius.

Puiki buvo "Namių šeiminių" p. P. Varabauskaitė. Pasirėdžiusi Lietuvos Talietės draugijos trusiasi po stūbą, dainuodama ir... žadėdama kovoti prieš moterų sidičių priespaudą.

Dainelės kaip vieno taip kito chorų praskambėjo maloniai. Mažuma gadinio įspūdį mažųjų, choras. Kartais per daug girdėjosi angliška žodžių ištarnė, su laiku tas išdys.

Vaikeliai pažaidė kelius žaislus, padėklemavo gražių eilučių. Taip pat ir mūsų jaunimas. Kai kurios labai dailiai buvo pasakytos.

Publikos prisirinko pilna po bažnytinę svetainę ir galima pastebėti užsilaukė ne visai ramiai.

Malonu būtų, kad po vėlyvą atšilimą vėl parengtų tokį dorą, gražų švenčiaminimą.

J. E. Karas.

PITTSBURGH, PA.

Vasario 16 ir 22, Šv. Vincento Dramos kuopelė, Šv. Vincento lietuvių bažnytinėje svetainėje, vaidino trivėlinę dramą "Vaizdas iš Mėlinės".

Sis iš lietuvių gyvenimo dramų vaizdelis, ir publiką darė nepaprastą įspūdį.

Vadovaujančios rolės buvo labai gerai atliktos, ką liudijo gausus rankų plojimas.

Patiko labai publikai tautiški šokiai "Klumpakojis ir Suktinis", tautiškuose drabužuose atlikti. Patiko taip pat ir dainos šiam vaizdeliui parinktos, kurias išmokino p. K. Diržis. Abėlnai, drąsiai galima priskaičiuoti šį vaidinimą arba vakarą, už labai gerai pavykusį. Abu vakarų publikos buvo skaitlingai prisirinkusios; vis tai ačiū darbštumui Šv. Vincento Dramos kuopelės, kuri taip dažnai ir nepalstančiai darbuojasi scenos dirvoje.

Sudainavo taipgi vietinis choras keletą gražių dainelių kaip tai: "Oi tu Jėva Jėvuze" "Šių nakelių" ir t. t., ką vis taip pat liudija darbštumą vietinio vargonininko p. K. Sabonio.

Ten buvęs.

Blaivybės Dirva.

BLAIVYBĖ IR ALKOLIZMAS.

Blaivybė yra vienu doro laipsniu. Blaivų žmogų kiekvienas daugiau godoja, ne kaip girtuoklį. Seimyna yra laiminga, kurioje tėvai blaivininkai. Žmogaus priedermė yra dorinties, tobulinties, taigi pirmiausia reikia tapti blaivinku.

Mūsų visuomenė blaivininkus skiria į dvi rūši: — į pilnųjų ir nepilnųjų. Ši pastaroji rūšis nėra jokiais blaivininkais ir to brangaus vardo neturi tiesos sau skirti. Ir kasgi per blaivininkas, jei gali gerti kiek nori, bitik nepasigirti. Stačiai juokinga. Jeigu būtų, kaip kad yra fabrikuose, kur vasarą darbininkai būtinai turi vartoti alų, nes kitaip alptų iš nuovargio bei kaitres. Tai dar būtų pakenčiama. Bet ne saliuose arba namie vartoti sau galus. Maudia sau aluti kaip veršis aš, girti, blaivininkai! Dar karta tvirtinu toki blaivininkai nėra blaivininkais ir tas vardas jiems nepridera.

Pirmos rūšies blaivininkai yra tikrieji, jie nevartoja jokių svajinamų gėrimų.

Blaivininkų stiprybė yra draugystė. Visur, kur tik galima, reikia tvirti blaivininkų kuopas. Antra į kuopas raginti jaunimą ir suaugusius. Jaunimas — tautos pamatas: kaip jisai bus vyresnės kartos išauklėtas, tokia, bus mūsų tauta ateityje. Numonė, kad į blaivininkus pritraukt senus žmonės girtuoklius yra klaidinga; ji yra gera tik išto atžvilgio, kad žmogus pasenęs švariau užsilaukys ir tiek. Būtinai turime savo domą atkreipti į jaunimą.

Kokias pasekmes duoda blaivybė visi beabejo žino, o kokius girtuoklybė irgi žino. Baigiant savo straipsnelį paminėsiu iš New Yorko lietuvių gyvenimo paskutines dienas porą girtuoklybės vaisių. Pereitą savaitę begeriant salūnė susikivirėjo lietuvis K. su čia gėrusiais negrais. "Kas tu man?" ir susikibo. Negrai vyrai narsūs, ilgai nelaukė, peilius iš kišenės ir... supiauste vaikina. Šis, palicomų išgelbėtas, kėllas dienas ligonbūtyje pagulėjęs atidavė Dievui dušią.

Šią savaitę žmogus S. gerė salūnė su savo draugais: begeriant susikivirėjo, stvėrėsi vienas kitam už krūtų, paskui už kėdžių ir per šonus. Vieno matyt būta drutolio pastvėręs kėdę režė per koją žemiau kelieno: gelėzinė kėdė lužo pusiau, bet su tą vargo nėra geležį sunitus ir vėl kėdė sveika, o kaulo nesuklijuosi, nesulipisi ir žmogus elgėta visą amžių.

Tai girtuoklybės pasekmės laike dviejų savaitių ir tik tarp vienos tautos bei viename mieste. Kiek nelabų alkoholio vaisių būna visame pasaulyje laike metų? Tesprendžia patis skaitytojas.

J. Širvintas.

MOKSLEIVIŲ PILNŲJŲ BLAIVININKŲ KUOPA.

Jau kelintas metas kaip toji kuopa gyvuoja lietuvių moksleivijos tarpe, Orchard Lake, Mich., Kuopa susideda iš kolegijos mo-

kinų ir seminarijos auklėtinų. Uždėtojas šios kuopos buvo V. Kazkauskas, (dabar kunigas ir išdininkas centro P. Bl. valdybos). Išpradžios kuopa susidėjo tik iš keturių (kokių? Red.) draugų. Patsai užmanytojas likosi išrinkti pirmininku. Laiko bėgyje kuopelė pasididino ir už metų ji turėjo apie 10 narių. Bet, moksleiviai kas metai pažangdami moksle ne gal užsilaukyti toje pačioje vietoje: vieni baigia mokslo, kiti aplinkybių priversti danginas į kitas mokyklas. Todėl, moksleivių kuopos labai nepastovios. Tas pats ir su moksleiviu P. Bl. kuopelė.

Praeitais metais pirmininkaujančiant dr. P. Lapeliui, kuopon prigulėjo 8 nariai, bet šiais mokslo metais dikiškai sumažėjo, kad pargrįžusieji po dikiškių į mokyklą nedrįso nei viešų susirinkimų daryti. Taip tęsėsi per keletą mėnesių ir nežinia, kada būtų pasidrasinę sueigti suaukti, jeigu ne neparaginimas iš centro valdybos duokles atsisteiti.

Tuomet tai pirmininkas P. Lapelis, apsvaustęs, paskyrė P. Bl. susirinkimui 22 d. vasario. Kadangi kas šventadienis yra čionai pamokos lietuvių kalbos, todėl išpuolė tą dieną padaryti du susirinkimus.

Pasibaigus pamokoms literatinės "Lietuvių Vilties" draugijos, pirmininkas P. Lapelis atsišaukė į visus draugus patardamas pasilikti Pilnųjų Blaivinkų susirinkime, kuris tuoj turėjo būti. Tečiau nei vieno neatirado, kuris būtų pasilikęs pasiteirauti, kokią svarbą P. Bl. sveria: neatkreipdami jokios atydos į klausimą, visi skubinos išsinežinti iš salės. Tas labai nepatenkino P. Lapelio, kursai atsiliepė į išdanginančius iš salės draugus šiais žodžiais: "Tas ne moksleivis, kuris nenori prijausti Blaivybei". Tasai skaudus sakiny, gal ne vienam iš širdį kritęs atnės ir pagėdijamą vaisių, nes mąstantis žmogus, užtikęs ką nepaprasto, pradeda svarstyti ir prieina prie įsitikinimo. Todėl gal ir iš mūsų draugų, kurie prieš prie to įsitikinimo ir pamylės pilnąją blaivybę.

Prasidėjus blaivininkų seimui pirmiausiai buvo renkama nauja valdyba. Į pirmininkus buvo patatyti du kandidatai: P. Česna ir I. Valančiūnas. Viešu balsavimu išrinktas Pijus Česna pirmininku, Ignas Valančiūnas raštinku, Longinas Kavaliauskas išdininku, Juozapas Koralius knygiu.

P. Česnai apėmus pirmininko vietą, prasidėjo svarstimai apie draugijos veikimą, bet dėl mažumo narių nenutarta savaimi veikti, bet, gavus progos prie literatinės L. V. draugijos, per prakalbas ir referatus paagiuoti blaivybei.

Toliau buvo svarstoma įsteigimas savo knygyneio prie "Šv. Kazimiero literatinės L. V. knygyneio" ir apie įsitaismą savo antspaudu. Tuomi, dėl stokos laiko, užbaigtas susirinkimas ir po meilių pasisnekčių visi patenkinti išsiskirstė gi ant jų linksmyų veidų spindėjo veiklumo viltis.

Keistutis.

"B. D." Red. prierasas: Mokslus einančioji jaunomenė ligšiol netik neatsilikdavo nuo progreso žmonių, bet net pačias pirmutines eiles užimdavo. Ar gi orchardiškiei nuo jų atsiliktų? Pasitikię, kad lenkų kolegijos ir seminarijos auklėtiniai susiorganizuos į tvirtą blaivininkų draugiją, apie kurios veiksmą ypač per dikišką (vakacijos) būtų galima girdėti.

Platinas blaivybė ir ant Bridgeporto.

8. d. kovos, Šv. Jurgio parapilnoj susitvėrė Pilnųjų Blaivinkų kuopa. Susirinkimą sukvietė gerb. kun. Kraučūnas. Iš pamokslų ragindamas skaitlingai atsilankyti, na ir prisirinko pilna svetainė vyru ir moterų. Kun. Kraučūnas atidavė susirinkimą ir perstatė kalbėtoją gerbiama kun. A. Brišką, pirmsdėję Pilnųjų Blaivinkų centro valdybos. Kun. Briškąs jau senai laukta, nes nebūvo kam pradėti blaivybę plauti ir iebuvo kas surengtu blaiv-

vininkų skyrių. Kun. Briškąs prakalbo publika buvo patenkinta, ka iudija garsus delyj plojimas. Jis apie 2 valandį ragino prisidėti kovon su didžiausiu mūsų priešu alkohiu. Matyt buvo susipratusių žmonių ir prisidėjo prie blaivybės skyriaus ir pasišventę prašalinti iš savo namų didžiausią priešą svaicinamus gėrimus, o plauti blaivybę. Prie draugijos prisidėjo sekanti nariai labdariai: Jonas Daulinaitis, Praniškus Račiūnas, Marijona Danušienė, Petronėlė Budreckiūtė, Bar-

bora Kiliuckienė, Juozapas Mockus, Juozapas Bočiūnas, Monika Gurinekaitė, Franciška Lonaite, Jurgis Tumošonis, Mikolas Kraučūnas, Jonas Runavičia, Domicelė Adomaičiūtė, Petronėlė Preitikaite, Ona Pretikaite, Ona Arčiūtė, Barbora Lazdauskas, Juzefa Petraviciūtė, Kazimieras Mickeliūnas, Ona Švelnikė, Barbora Rutkauskas, Petras Daugilas, Julijonas Barėius, Aleksandra Letukas, Juozapas Mickeliūnas.

Mikolas Šaučuvėnas.

MŪSŲ JAUNIMAS.

ORGANIZUOKIME JAUNIMĄ.

Pastaruoju laiku mūsų inteligentija labiau pradėjo rūpintis mūsų priangariais karta — jaunimu. Antai So. Boston'e net ir savitrašė "Ateitis" pradėjo išleisti, kuris kaip garsinosi labiausiai jaunimu rūpintis. Štai ir Chicago mėnesinis laikraštis "Jaunoji Lietuva", tap-pat žado pasirodyti vasario mėnesyje. Ugi štai ir "Drauge" yra įvestas jaunimo skyrius, tikrai pabusk, sukrus mūsų jaunime. Tas viskas liudija, kad jau ir mūsų jaunimu pradėta rūpintis. Pradėta žiūrėti į jaunimą ne kaip į mažos verties, bet kaip, gana svarbų žmonijos elementą. Išties, jis yra svarbus elementas, nes jis turės užimti vietas mūsų šianiešiniui veikėjui. Taigi ir nėra ko stebėtis, kad apie jį pradėta labiau rūpintis. Šiame tai dalyke lai ir man žodelį bus leista tarti.

Kiekvieno žmogaus amžis gali būti padalintas į keturis periodus bei laikus: kūdikybės, jaunybės, suaugusio ir senumo dienas. Apie kiekvieną iš tų periodų galima plačiai, daug ką pasakyti, nes kiekvienas turi savo ypatingą svarbą žmogaus gyvenime. Taip paveikdamas apie kūdikybę galima kalbėti, kaip svarbu yra iš pat mažumės įsikipti į jauną širdį gerus, dorus tikybinius principus. Nes tie principai vėliau jo arba jos gyvenime pasirodo.

Toliau, prisidūrėję jaunybės dienoms, čia atrandame, kur kas svarbesnį žmogaus gyvenimo periodą. Tiesa šis periodas priguli iš dalies, nuo kūdikybės gerų arba blogų inpratimų, vienok ne kartą pasitaiko, kad išblogi kūdikio geras jaunikaitis arba mergaitė išauga. Tas parodo jog kartais kūdikybės dienų papročiai gali būti atmainyti. Atpenė, jaunybės dienos jau beveik neatmainomos. Nes jaunikaitis arba mergaitė, kaip syki suauga, pereina į suaugimo periodą ir net į senumo, viską ką igyjo jaunybės dienose, beveik, nusineša su savim net į patį grabą. Iš to matome, kad jaunybės periodas yra svarbiausias žmogaus gyvenime.

Kitados skaitydamas Romos garsaus rašėjo Cicerio apie senybę traktatą "De Senectute" pastebėjau daugelį protingų išsitarimų. Bet gal apie nieką protingiau ir geriau nežitėjau jaungiant, kaip apie gyvenimo žmogaus būdą, t. y. kaip gyvenimą padaryti laimingu. Cicerio tą traktatą parašė turėdamas apie šešesdešimt trejus metus. Taigi beabejo, jau buvo užtektinai gyvenimo patyręs. Tarp kitko jis aiškiai nurodo, kad žmogaus senybės dienos bus laimingos, jeigu tas žmogus mokės, kaip sunaudoti arba praleisti jaunybės dienas. Nes jaunybės dienos yra vėlesnio gyvenimo fundamentu. Laimingas arba nelaimingas žmogaus gyvenimas, šioje asarų pakalnėje, beveik visada remiasi, tik ant gerai ar blogai praleistų jaunybės dienų. Taigi kiekvienam gal būt suprantama, kad tai svarbu yra žinoti, kaip geriausiai praleidus tas jaunybės dienas, ydant subudavojus gerą visam amžiui pamatą.

Kaip tas dienas praleidus? Beabejo gal daugelis iš jaunųjų žino, tik dėja, kad tomis žinomomis pėdomis neina. Sakau žino, kaip jas praleisti delfo, kad žino kas yra bloga ir kas yra gera, nes turi protą: tik dėja, kad dažnai neprotingai pasielgia, daugelį jį jų valdo, sensacija — jausmai. Žmogus yra labiau žmogumui tas, kurs moka geriau susivaldyti patį save, o tas kurs

nesusivaldo, yra labiau gyvuliu keturkoju. Taigi svarbiausia užduoties mūsų jaunomenei gali būti išmokimas arba insipratinimas, kaip savę susivaldyti. Šis išsitarimas nėra naujasis, jis būvo dažnai minimas garsaus Graikų filosofo Socrates, kurs gyvenė 400 metų prieš Kristaus gimimą. Pažink pats savę, tuose keliuose žodžiuose jo talpinasi visą filosofiją. Ištikro tikrai tuomet gerai suprasime visuomenę ir jos reikalus, kuomet patįs savę pažįsime.

Tai yra lengva pasakyti, bet ne taip lengva pažinti savę ir pažintis eiti geru keliu. Pasaulis su savo gražumais, meilumais, lipšnumais, perdaug mūsų jausmus užviešpatauja. Nesykli pasitaiko, kad blogos aplinkybės užmuša mumisė vidutinį sąžinės balsą. Sunku yra žmogui individualui, o ypatingai jaunam, pergalėti visokias blogas aplinkybes jį apsupančias. Taigi, ydant geriau ir lengviau mūsų jaunimui būtų galima pergalėti tas visas aplinkybes, šioje Dėdės Samos šalyje, yra užmegsta jaunomenės organizacija arba "Vyčių" susivienijimas. Toji organizacija ant savo pečių yra paėmusi gana sunkią noštą, t. y. iš čia augusios jaunomenės padaryti tikrus tėvinainius, tikrus Lietuvos tautiečius ir gerus, dorus, tikinčius žmones. Nelengvas tas darbas ir nuveikiamas ne vieno asmens, bet visomenės. Užtaigi kiekvienas geras inteligentas, ir kiekvienas kunigas, privalėtų kodaugiausiai jaunomenės ir tą susivienijimą prikalbinti. Beabejo tą darbą paskemlingiausia gali atlikti mūsų gerb. kunigai, nes manau ne daug suklysiu išsitaręs, kad abėlnai imant čia augus jaunomenė yra geresniais katalikais, ne kaip iš Lietuvos pribuvusieji. Anie mat buvo prispausti sunkia meškos letena ir buvo žandarų — žemskių bauginami už bedievybę, turėdavo daryti taip, kaip visi daro, čia gi atvokę į "pry kontrį" (free country) pameta viską, nereikia nieko, atsiduoda Bachui ir Aphroditėi. Apgaiilėtas daiktas, bet faktas, kuris į mūsų akis duria. O čia augusi jaunomenė turėdama geresnį išlavimą, kaip moksle tai ir tikybiniuose principuose labiau yra prisiriusi prie bažnyčios. Žiūrint iš to atžvilgio, tas mūsų jaunomenės organizavimo darbas geriau yra prieinamas kunigijai. Taigi kiekvienas klebonas privalėtų raginti susidaryti savo parapiljoje "Vyčių" kuopą, jeigu da jos nėra.

Kaip aukščiau minėjau, kiekvienas, kad ir iš jaunųjų, žinome, kaip jaunybės dienas praleisti, ydant gyvenimą padaryti laimingą, nes turime protą ir atskirame blogą nuo gero, bet kaip prisieina susidurti praktikoje dažnai suklystame. Juk paveizdam girtuokli, perdaug prikausės žino, kad negerai padarė, ir prisidada daugiau taip nedaryti, vienok progai pasitaikius ir vėl tą patį atkartoja. Tas patį yra ir su mūsų daugeliu klaidų, kuriose ir mūsų jaunimas tebesimaudo. Čia, taigi, ir reikalinga yra paduoti mūsų jaunimui ranka. Jeigu mes, katalikai, jaunomenės organizavimą per pirštus leisiame, laisvamaniai, cicilikėliai užbėgs mums už akių su savo organizacijoms. O kokios tada bus pasekmės? Jė mokslo, juk mes jau žinome. Taigi valio visi prie suorganizavimo mūsų brangios jaunomenės, mūsų ateities į vieną tvirtą draugiją — Vyčių po Šv. Kazimiero globa. Sekime pėdomis anglų arba suanglėjusių airių. Pas juos jaunomenė yra tvirtai suorganizuota. Jų, tarpe jaunomenės, gal tvyrčiausia organizacija yra "Young Men Catholic Association." Šios asociacijos kuopos randasi beveik kiekvienoje parapiljoje. Jos turi savo svetaines, kambarius visokiems jaidimams ir knygyneius. Tokiose tai instaugose jų jaunimas gali linksmai, dora ir naudingai vakarus praleisti. Visi sutiksime kad to ir mums reikia. Užtatgi turime dirbti neatidėlioti ant tolesnio laiko. O kaip visi iš vieno dirbsime, su Dievo padėjimu, pamatysime kad ir mes galime gėrėtis savo jaunimu. "Dieve, padėk, globoj turėk, visus mus brolius lietuvius! Tu mus apgink ir pamokink pernakt, perdien, kovot išvien!...

P. J. J.

Town of Lake koncertas.

Lietuvių Jaunimo Ratelis, ietuvių tarpe atsižymėjęs, kaip darbdžiausia Draugijė dailės dirvoje, užėjus gavėnė rankų sudėjus nesnaudžia, bet dirba kiek tik gali. 15 kovo suvienijom spėkomis rengia koncertą Davis Square parko salėse. Vakare dalyvaus žymesnieji Chicago dainininkai, solistai, ir muzikantai.

Programas susdės iš 16 įvairių dalykų. Duris bus atviros nuo 7:30 v. vak. Įžanga dykai.

Yra spėjama, kad Pranzūzijoje esama apie 1,350,000 nevedėlių, 1,000,000 šeimynų bevaikių, 2,650,000 šeimynų su dviem vaikais ir 2,400,000 šeimynų turinčių tik vieną vaiką.

Redakcijos Atsakymai.

Waterburietui. Tiks, kodėl ne, tik rašykite. Ypatingai mums reikalingos žinutės iš lietuvių gyvenimo.

F. Pavil. Nenorime jų veltui garinti. Tamstai rašyti sekasi, rašyknė žinutės iš lietuvių gyvenimo. Kritika palik kitiems.

Go! Margia. Tamstos korespondenciją prisiėjo gerokai trumpinti. Rašdami mėginkite laikities faktų. Įvairus pamokinimai korespondencijose netinka.

Lietuvos Gėlė. Tamstos korespondencija netilps, nes apie tą vakarą jau perreitam numerįje turėjom aprašymą.

Kaimo Vaikas. Aprašymą antro vakaro talpiname. Apie pirmą vakarą tilpo ankėčiau.

Subatėnas. "Vyčių" vakaro aprašymą jau tilpo 9 numerįje. Paliekame tik apie prakalbas.

Apgarsinimai.

KO LIGONIS NORI.

Kokią ligą neturėtumei, nori rasti nuo jos vaistus, kurie pagydytų Jums nerūpi koks ligos vardas. Ligose, kuriose žymiausi apsiereikimai nenoras valgyti ir kieno silpnumas, nėra reikalo ieškoti naujų vaistų, pakol turime Trinerio amerikoniškojo karčiojo Vyno Elixiro, kuris sujūdina sujūdina virkštiniom organus panausinti darbštumą, kuris natūrali apetitą ir kuris sustvirtina kūną. Tas vaistas tikrai išvalys vidurius ir užlaiko juos švariais. Ligose skilvio, kepenų ir vidurių jis atneša pageidaujamą palengvinimą. Aptiekose. Jos Triner, Manufacturer, 1333—1339 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. Reikalavimas Trinerio Linimento kas kart auga, kas parodo patenkinimą mūsų pirkėjų. Jis geras nuo reumatizmo ir neuralgijos skausmų.

REIKALINGAS ZECERIS, gera mokėmis ir nuolatinis darbas darbininkui, kum žino gerai savo darbą. Atsilaukti i "Draugo" spauslave, 1800 W. 46th St., Chicago, Ill.

TIKRIAUSIA VIETA PINIGAMS LIETUVOJE

Kas ketina grįžti į Lietuvą arba nori atliokamus pinigus gerai pasidėti, rašykite ir siųskite pinigus šiuo adresu:

"Broliai Vailokaičiai ir Co."

Kaune, Rusija-Lietuva

Draugija priima pinigus, kaip paskolą, išduoda tam tikras kvitas-vekselius su knygtėmis ir atsako už pinigus visu savo turtu.

Reikia gerai įsitinti šis svarbus dalykas, kad

Visi pinigai užtikrinami nekilnojamu turtu-žeme, namais ir t. t.

Be to bar Draugijos yra sudėta šimtas Penkiliolika Tūkstančių Rublių Garantijos Perviršijimo, tokio būdu pinigai niekad negali prarasti.

MOKAMA PROCENTŲ METAMS 5 rub. PUSEI METŲ 2 r. 50 k. KIEKVIENAM PAREIKALAVIMUI 4 rub. nuo kiekvieno šimto rub.

Broli Lietuvai, atsimink kad dėdamas pinigus Brolių Vailokaičių ir K. Draugijoje: 1), turėsi gerą procentą; 2), nebus baimės kad pinigai gali prarasti, nes atsako už juos Draugija visu savo turtu ir perviršijimu; 3), prisidėsi savo pinigais prie Lietuvos pakėlimo.

Draugija perka ir parduoja dvarus, miestelius namus, sūsiško norintems pirti žemės; užtaik, jeigu manai grįžti į Lietuvą ir pirti sau vietą, tai būtinai susižino su Draugija Brolių Vailokaičių ir K. Kaunas Viešasis Plicius, Lietuva-Rusija.

Jeigu ligšiol nėsate skaite, tai tuojau užsisakykite

"DRAUGAS"

visuomenės, politikos ir literatūros savaitinį laikraštį,

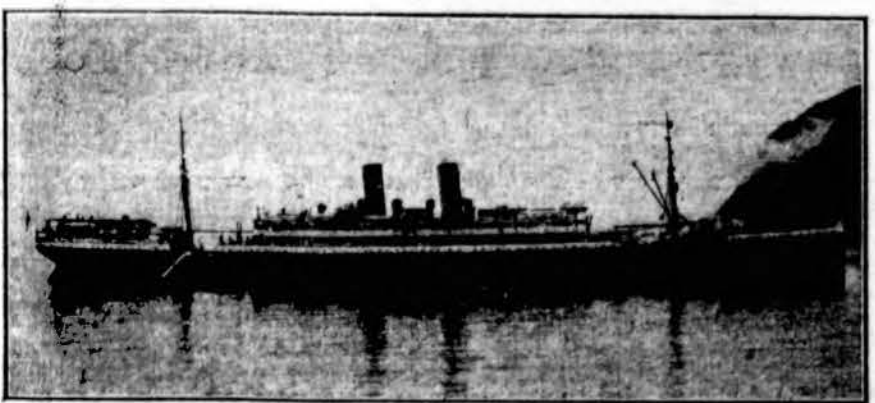
kurs yra vienas iš didžiausių ir indomiausių

Amerikos lietuvių laikraščių.

"DRAUGAS" yra lietuvių-katalikų darbininkų laikraštis.
"DRAUGAS" gvilėna svarbiausius gyviusius lietuvių reikalus.
"DRAUGAS" yra organas didžiausios Amerikos lietuvių organizacijos, būtent Amerikos "Lietuvių Rymo-Katalikų Susivienijimo". Taip pat "DRAUGAS" yra organu "Am. Lietuvių R.E. Pilnųjų Blaivinkų" ir kitų kai-kurių lietuvių organizacijų.
"DRAUGAS" yra vedamas prityrusių redaktorių ir savo bendradarbių ir korespondentų skaičiūje turi žymiausias Lietuvos ir Amerikos mokslo vyrus, literatus ir publicistus.
"DRAUGE" greta rimtų straipsnių rasite daugybę svarbių ir indomių žinių iš visos Lietuvos, Amerikos ir viso pasaulio.
"DRAUGAS" atsiaina metams \$2.00, užsieniuose metams \$3.00, pusei metų \$1.50. Norintiems "Drauge" pažinti, siunčiame 1 numerį DYKAI.
"DRAUGO" adresas.

DRAUGAS PUBLISHING CO., 1800 W. 46th St., Chicago, Ill.

SZIFKORTES! SZIFKORTES!

SZIFKORTES ant Expresinių ir paštavų laivų už kompanijos prekes. Keleiviams iš Lietuvos ir Rusijos parengiame pasportus liuso parėjimo per rubėžį. PINIGŲ SKYRIUS. Siunčia pinigus į Lietuvą ir į visais dais svieto.

MAINOME PINIGUS ant Rublių, Markių ir ant visų kitų viešpatysčių, pagal bankavus kursus! Už sudėtus pinigus mokame 3 nuošimtį ant metų. Dėk savo pinigus į didžiausią Banką. Kningelę duodame dykai.

PEOPLES STOCK YARDS STATE BANK
Ashland Ave., Kerte 47-tos Gatves, Chicago, Ill.
Po valdžia Suvienuytų Valstijų
Seniausia, Didžiausia ir Geriausia Banka
Vakarus nuo Stock Yards
Virš Penkių milijonų turto

T. LUCAS

LIETUVIŠKAS KRAUTUVE
čia gausi geriausių šėvėrykų ir visokių vyrų ir moterų ap-
rėdus. Visoki kartūnai dideliame pasirinkime kuogeriausia.
WESTVILLE, ILLINOIS.

The La Salle Street Trust and Savings Bank

LA SALLE & QUINCY STREETS
Kapitalas \$1,000,000.00 Pervirsis \$250,000.00

SUVIENYTU VALSTIJŲ PADETUVE DEL POSTAL SAVINGS FONDU

REIKALAUK NUSŲ SURAŠO

AUGŠIAUSIO LAIPSNIO BONDSU. užtikrintu pirmu morgi-
čiu, ant Katalikiškos Bažnyčios turto, nešančiu 5 iki
6 nuosimčių.
TAUPINIMUI \$1.00 ir daugiau priimama, už ką mokama
3 nuosimčiai.

UŽKVIČIAME biznierių deti pas mus pinigus ant "che-
king account", kur sauga užtikrinta.

WILLIAM LORIMER prez., C. B. MUNDAY vice-prez., CHARLES G.
FOX ižd., THOS. McDONALD ižd. pad., M. H. LISTON Mgr. Sav. Dpt.

CHICAGOS MIESTO PADETUVE

SENIAUSIA TAUPYMO BANKA CHICAGOJE

THE HIBERNIAN BANKING ASSOCIATION

KURTA 1867 M.

S. E. COR. CLARK AND W. MONROE STR.

TAUPYMO DEPARTAMENTAS

Priimam Depozitus pradant nuo VIENO DOLERIO ir dan-
giu, už kuriuos mokam 3 nuosimčius ant metų, kurį pride-
dam kas pusę metų.

Atdaras Subatas Vakara is nuo 6-tos iki 8-tos val. vakaro.
Perka ir parduoda properties ant komisijos; išskolektuoja
randas ir prižiūri properties; parduoda geros vertės morgičius;
skolina pinigus ant įtaisytu savasčių (properčių).

REAL ESTATE DEPARTAMENTAS

Perka ir parduoda properties ant komisijos; išskolektuoja
randas ir prižiūri properties; parduoda geros vertės morgičius;
skolina pinigus ant įtaisytu savasčių (properčių).

Daktaro Stankaus Sanatorium

Lietuvis Daktaras Ignatius Stankaus parašė daktarišką knygą apie Džiova, o ne-
užigio parasyt knygą Medicinos, kurioje yra visos ligos, kodėl užtikrinu ant
svieto. Dabar tas knyga apie Džiova yra labai naudinga deti serančių kaip tik-
rai ir teisingai gydyti, o sveikimas kaip nuo tos pavojingos ligos apsigauti.
Kaina tos knygos 25 centai. Pinigus galima siųsti stamponis arba Money order.
Užsakyti reik kreiptis ant tikro adreso daktaro Stankaus ligonbutį taip:

DR. IGNATIUS STANKAUS

1210 S. Broad st., Philadelphia, Pa.

!!!ŠALIN SU NUSIMINIMU!!!

Gramafonas ant išmo-
kesžio 10c. kasdien.

Jeigu apsimatė mokėti po 10 c.
kasdien, tai išsiųsime Jums ant
išmokėsio labai puikų Gramafoną
su 16 rekordais (32 ka-
valkais) visokių dainų, valcų, mar-
šų ir t.t. kuriuos patys išsirinksite
Gerumas mūsų gramafonų gvaran-
tuotas kiekvienam rašyta gvaran-
cija. Išsiųsime naujus specialis-
tus rekordus Lietuviškus, Lenkiš-
kus Rusiškus ir Mažai-Rusiškus.
Rašykite tuojau reikalaudami ka-
talogų ir pasiūkinimų įdėdami kra-
so ženklių atsakymai:

Liberty Commercial Co.

233 E. 14th ST., NEW YORK, N. Y.

Naudinga ir kiekvienam reikalinga

užsisakyti

"KATALIKAS"

"Katalikas" yra 12-kor msla-
pių, didelio formato ir su-
žia svarbiausių žinių iš Amerikos,
Lietuvos ir iš viso pasviečio.

"Katalikas" retams \$2, pusėj metų \$1.

Užsirašyt "Katalikas" galima kiek-
vienam lai. Rašykite tuojau, o
gausite vieną "kataliko" numerį pa-
matyti veltui.

J. M. TANANEVICZ,

3249 S. Morgan St., Chicago.

LIETUVIŠKA BANKA

TOWN OF LAKE SAVINGS BANK

Joseph J. Elias, Savininkas.

4600-4602 S. Wood St. Chicago, Ill.

Priimame pinigus 1 Banka, užtikrinu nuo
vieno dolerio ir daugiau ir mokame trečią
procentą ratomis ant metų. Siūčiame pinigus
visu dalyt svieto pinigai, greitai ir teisingai,
svietim žemių pinigų mainome, perkame ir
parduodame. Parduodame šifortas ant visu-
tinių ir kraštų ir krajinų, taip pat tikėtus ant
geležinkelio po visa Ameriką ir Europą.

Mūsų Banka išdirba visokių raštus ir de-
kumentus visose kalbose ir duoda rodą lie-
tuviškos visokiame atsitikimuose ir reikale
se ypatiai kai per laikus. Tik kreipkitės
virsimėtu antrašu.

Lietuviškųjų Švento Kazimiero Seserų Seminarija CHICAGOJE.

Vienwołyne yra: prirengiamoji mokykla, aštuonių aty-
rių pradinė mokykla ir augštoji mokykla (High School).
Lietuviškosios Seserų prima pas save mergaites moki-
nimui ir išauklėjimui. Seminarijoje prie regulieriškojo
mokslo, arba ir atskiriam, yra mokinama: muzika, paiky-
mas, siuvinėjimas ir taip toliau.

GEROS MOKINTOJOS. PIGUS UŽLAIKYMAS.

Reikale mēdžiama kreipties prie Motinos Perdėtinės

šiuo antrašu:

Mother Superior,
St. Casimir's Seminary,
6700 S. Rockwell St. Chicago, Ill.

NAUJAS LAIVAS 'PRINCIPALLO'

TIK \$20.00 I EUROPA

Reguliariski plaukimas, Bevielis, Po-
vandeniniai Bevieliai Garlaiviai, Pi-
gios Geležinkelio kainos i Rusija.

KAJUTA \$45.00

URANIUM STEAMSHIP CO. LTD.

New York 13 Broadway

Chicago 140 No. Dearborn St.

Philadelphia 422 So. 5th Street

Minneapolis 37 So. 3rd Street

ZEMAUŠIOS KAINOS IS EUROPOS

First National BANK,

PLYMOUTH, PA.

UŽDETA 1864.

KAPITOLAS \$100,000.00

PERVIRŠIS \$300,000.00

Didžiausia ir saugiausia

Banka mieste.

Moka 3 nuosimčius au-

sudetų joje pinigų.

Ar Skaitai Koda Laikraštį "LIETUVA"?

Gal nežinai kur ją gauti?

"LIETUVA"

Eina jau 21 metus Chicago, Illinois kas
Pėnyčia ir paduoda daugiausiai gerų ir
svarbių žinių iš Amerikos, Europos ir
viso svieto, o prenumerata kaštuoja me-
tui tik \$2.00, pusei metų \$1.00.

Rašyk adresu:

A. OLSZEWSKI,

3252 So. Halsted St., CHICAGO, ILL.

DARYK DRAUGUS SU SAVO PINIGAIS

Padėk savo pinigus i
MERCHANTS BANKING
TRUST CO. MAHANOY
CITY, ir turėsi draugą, ku-
ris bus su jumis reikale.

Ši banka dėkuos jums už
byle padėį, kurį jus padė-
sitė arba prikallinsai savo
draugus padėti.

Banką yra visados sau-
giausia ir geriausia vietą
laikyti jų pinigų. Jūsų
pinigai bankoje užtirbs nuo-
šimti ir darys draugą dėl
jus.

D. M. Graham, Prez.

D. F. Guinan, Ižd.

MERCHANTS BANKING TRUST CO.

Maharoy City, Pa.

Plymouth National BANK.

Kapitalas su perviršiu

\$165,000.00.

Šitoji Banka prižiūrom
Sūvienytyjų Valstijų val-
džios. Moka 3 nuosimčių
nuo sudėtų pinigų. Galim
susisiekti lietuviškai.

G. N. Postlethwaite,

išdininikas.

Mandagus patarnavimas

M. A. Norkunas,

Vienatinis Lietuvia Išdirbėjas

visokių ženklu

draugystem. o y-

patinagai: kōkardu

guzikučių meta-

liavu, anamelioti

ir padengtu cellu-

loid'u, šarpu, ve-

liavu ir karunu.

Man pavestus dar-

bus atlieku artis-

tiskai.

M. A. Norkunas

166 MELROSE, ST., MONTELO, MASS.

Jei Žinotum,

koks yra skirtumas tarp

tyrojo ir kitokio pieno,

visados intum

Bordeno piena

BORDEN'S MILK

Bell

System

Balsas draugiško kalbėjimo yra muzika
susenusio žmogaus ausims.

Ištarti žodžiai padrasinimo ir linksnumo gelb-
sti žmogui pasveikime labai dažnai tiek, kiek
daktaro prirašyti vaistai.

Kuomet negali aplankyti sergančio prietelio
asmeniškai, lai Long Distance telefonas nuneš
tavo žodžius i vietą, kaip reikiant.

Chicago Telephone Company
Bell Telephone Building
Official 100

MOKSLO NORINTIEMS SVARBU!

"ŽMONIŲ KNYGYNAS" 8 knygos tik už 1 rublį

Prieždis sako: miršti—ir mokais. Taip jau yra, kad mokslui nėra
galo. Net ir augščiausias mokyklas baigusių nepaliauja patis per sa-
ve mokyti. O toksai mokslas yra tai tinkamų laikraščių ir knygų
skaitymas, kuris su nauju gyvenimu atneša naujų žinių apie visokius
dalykus, žmogui reikalingus. Šiais ypač laikais be mokslo nebegalima
apsieiti. Net ir Lietuvoje, apsvietimui platinantis, imama nekap i tą
žiūrėti, kuris tamsoje skendi. Kiekvienam, net ir prastiausiam žmo-
gui yra reikalingas apsvietimas, mokslas. Kaimiečiams yra ne lengva su-
pinigais. Todėl, kad jiems padėjus švietis ir palengvins tą darbą
"Saltinio" knygynas sumanė ir jau ketvrti metai leidžia žmonėms
tinkamas iš jvirių mokyklų knygas "ŽMONIŲ KNYGYNU" vadinamas.
Tų knygų, daugia ir suprantamiausia kalba parašytų, per metus išeina
aštuonetas, kurios, iskalno užsisakant, atsieina tik 1 rb. (atskirai—po
25 k.). Už tuos menkus pinigus—tik 1 rub.—kuris nesunkiai sugrabo-
mas, galima turėti puikus dvasiai maisto; o per keletą metų, už mažus
pinigus, galima susidaryti puikus "Žmonių Knygynas", galintis patvėrti
vaikų vaikams ir dar bet kam.

1911 metais išėjo: 1. Pasaulio pradžia, 2. Apie orą, 3. Žmogus ir
žmonių giminė, 4. Senovės istorija, 5. Lietuvos atkūpimas, 6. Jėzus
Kristus, 7. Apie dūšį ir 8. Vyskupas A. Baranaukas.
1912 metais išėjo: 1. Vanduo, 2. Viešiosios katalikų priedermės,
3-4. Vysk. A. Baranauko raštai, 5-6. Tikėjimo apgynimas (2 dal.),
7-8. Vidurinių amžių istorija (2 dal.).
1913 metais išėjo: 1. Dangaus augštybės, 2. Jūrose, 3-4. Bažnyčia
ir kultūra, 5-6. Vidurinių amžių istorija (2 dal.), 7. Ukio politika ir
8. "Pirmiečiai".
Čia tik paduoti knygų vardai, kurie mažą ką pasako, taip lygiai,
kaip kad iš viršaus namų kamanome, kas viduryje yra: kaip
intaisime—tai rasime daug brangių ir naudingų daiktų. Taip ir čia:
ėmę skaityti, tik pamatysime tas brangybes, apie kurias rašoma.
Todel visą širdį patariame nusipirkti visas šias knygytes, o nesigai-
sime ir dar padėkoti šiam laikraščiui kuris prie taip naudingo dailto
paragino. Pinigai nekokie: visos 24 knygos atsieina tik 3 rub. 50 kap.
su nusimintu, o su 1914 m. išsiėsimomis—tik 4 rb. 50 kap., o knygy
bus apie 32.

1914 metais taigpi išeis 8 įvairios ir indomios knygytės tik už
vieną rublį.
Tautiečiai! naudokitės geru "Saltinio" knygyno sumanymu. Kitaip
perkant už tas knygas reiktų užmokėti 8 suviršom rubliai, o dabar gau-
nama tik už 4 rub. 50 kap. Geriau nebereikia!

Siūniant pinigus reikia aiškiai parašyti, kokių (ar 1911, ar 1912,
ar 1913, ar 1914) metų norima "Žmonių Knygyno". Vieni kokių nors
metų knygos atsieina su nusimintu i namus 1 rub. 25 kap., o visu
ketverių metų drange—tik 4 rub. 50 kap.
Kurie užsisakys 1914 metais, tai knygas (už 1 rub.) išsiųsim ne gale
metų, bet per metus kas antras mėnuo. Girti knygūčių negirsim—
laikraščiai ir kas skaitė—išgyrė ir dėkojo mums už gerą sumanymą.
Nepasigalėk ir tu, Mielas Skaitytojau, vieno rublio toms naujin-
goms knygyms užsisakyti 1914 metais, kaip nepasigalėk šio
laikraščio užsisakyti. Už mažus pinigus turėsi naudingo pa-
siskaitymo ir patiginai pasidarysi puikų namų knygynėlį, kurio
naudosies ir gėrėsis netik patė, bet vaikai, vaikų vaikai. Papandyk
nors kartą, o nesigalėsi!

Užsakymus ir pinigus reikia siųsti šiuo adresu:

"Saltinio" knygynas, Seinai, Suvalkų gub., Russia.

JUOZAS LESCINSKIS

SENIAUSIA PIRMOS RŪŠIES APIEKA

visuomet prikrauta kaip vietiniu, taip ir užsėbiniu vaistu. Recep-
tus išspildo uopuikliausia pigiausomis ainiomis ant
BRIDGEPORTO.

3315 Morgan Street, Chicago, Ill. Tel. Yards 9

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

DR. M. STUPNICKIS

Priėmimo valandos: nuo 8 ryto ligi 11 ryte - nuo 5 vakare ligi 8 vakare

3109 SO. MORGAN ST., Telephone YARDS 5032

CHICAGO, ILLINOIS

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Pareikalus taigpi siūnčiame valnus patė arba ekspresu

Dr. A. L. Graičunas

3310 SO. HALSTED ST., CHICAGO, ILLINOIS

R. H. Morgan

Išdirbėjas Ke-

purių, Kukardų,

Vėliavų, Antspau-

dų, Šarpy ir ki-

tokių tam pana-

šių dalykų.

Reikalauk Kata-

liogo.

3 N. Main St.,
SHENANDOAH, PENN'A

T. SIMENIENE.

Lietuviška Akašerka

Baigusi mokyklą pagal Illinois valstijos teisę
Reikale patarnaus diena ir naktį.
4534 S. Wood St. Chicago, Ill.

28 metų senas laikraštis

VIENYBE LIETUVNINKU

EINA KAS SEREDA, BROOKLYN, N. Y.

Ir paduoda daugiausiai gerų ir svarbių ži-
nių iš Amerikos, Europos ir viso svieto, o
prenumerata kaštuoja metams tik \$2.00;
pusė metų \$1.00. Užrubežiuose metams
\$3.00; pusė metų \$1.50.

RAŠYK ADRESU:

J. J. Pauksztis & Co.

120-124 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

FRED F. KLEKER

FOTOGRAFISTAS

Didžiausia Fotografijų Galerija Town of Lake.

Pateriam čia nusimint 1645 W. 47th St., Chicago Telefonas: Drovor 285

Prašome siųsti Prenumeratą "VILTIES" dienraščiui!

Nuo gruodžio 1 d. š. m. "Viltis" eina

Kas dieną,

išskyrus pirmadienius ir didžiausias šventes

"VILTIES" dienraštis kiek galima plačiau nešviečiamas
Lietuvos, Rusijos ir užsienių gyvenimas; dienraštis daug greičiau pa-
duodama visokių žinių taip iš mūsų, taip iš viso pasaulio gyvenimo.
"VILTIES" dienraštis rūpinasi atstoti lietuviams ligšiol jų
skaitomus laukų ir rusų dienraščius.

Vieną Viltininkų susirinkimo natarim "Vilties" leidimo ir reda-
gavimo teisės notariškai jau perleistas Pr. Dovydaičiui, kurs nuo
128 No. ir veda dienraštį.
Visų, kurie nori turėti lietuvių dienraštį 1914 m., prašome
išankst siųsti "Vilties" prenumeratą; tuo palengvinsite admini-
stracijai ir ekspedicijai darbą ir padėsite pačiam dienraščiui reikaliui.
"VILTIES" dienraščio kaina: Rusijoje metams 6 rb., pusmečiui 3 rb.,
vienam mėnesiui 55 kap. Užsienioose: metams 11 rb., pusmečiui 6 rb.,
vienam mėnesiui 1 rub.

"VILTIES" Adresas:

Vilnius, Priglandos g-lė Bogodielnyj pereulok No. 4, b. 2.

GERIAUSIA PLAUKŲ GYDUOLE

stiprina skėpą, sujudina iaknis, plaukus padaro žvilnius, blizgančius. Yra geriausias
vaistas nuo pleiskanojimo (dendritų). Vartojant du ar tris kartus savaitėje sustabdo slinkimą
plaukų. Tinkiausiai gerai ant skėpų i šalinis kas antra ar trečia diena.

Preke 50 centų ir \$1.00

F. A. POZKOS Aptieka

3121 So. Morgan St., Tel. Yards 659 Chicago, Ill.

Du-kart Savaitinis Laikraštis

"SAULE"

Jan 25 metai, kaip išeina kas U-

tarninkas ir Pėnyčia